

Om tidningen är obeställbar
eller om adressaten begärt
eftersändning på grund utav
definitiv avflyttning, vill
vi ha tillbaka tidningen med
uppgift om den nya adressen.

TILL: POLARHUNDEN
c/o Mikael Stålberg,
Box 5747 794 00 ÖR S A.

MASSKORSBAND TILL.....

JUHLANDER STIG

BOX 3312 HELGÖ
790 30 INSJÖN

022

Vad händer i buskarna?

Foto: Wille Carlsson.

POLARHUNDEN

årgång 10

december 1981

POLARHUNDEN

POLARHUNDEN är en medlemstidning för Svenska Polarhundklubben. Tidningen skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang och tävlingar i klubben.

Tidningen skall också ge information om de polara spetshundars raser samt om hund- och frihöftsträning i klubben.

Tidningen utkommer med 5 nummer per år i februari, april, juni, oktober och december. Berömmed utgivning första veckan i respektive månad.

Tidningens distributionen till ca 500 medlemmar i Sverige och övriga världen, samt till djuraffärer och andra institutioner med hundskyddsträning.

Adress (111) Tidningen:

POLARHUNDEN c/o Mikael Stålberg, Stockholm 5747, 196 00 Örnsk. 0250/ 4256?

Redaktion och redaktörer:

Anmälning Utgivare: Stig Juhlender, Insjön
Redaktörer: Mikael Stålberg, Örnsk. 0250/ 42563
Erik Sandin, Örnsk. Tel 0250/ 42561
Nedre Norrländs: Wille Carlsson, Stockholm 0647/70 356
Illustratörer: Lars Hult, Örnsk.
Distribution: Torgny Åkerblad, Örnsk.

Boplägen 1000ex

Tryckeri: Mora Offset AB

ANMÄLNINGSEPRISEN I POLARHUNDEN

	1/1 sida	1/2 sida	1/4 sida
Textsidor:	350:-	200:-	150:-
Omslagets 1/2 sida:	400:-	250:-	200:-
Omslagets 1/4 sida:	500:-	300:-	250:-
Rabatter: Minnes vid betalningsbokomsp			
Hederspris erhålls från redaktionen. Avgiftsbelagt längst.			
Anmälsteff: Mats Jansson, Box 1002, 740 21 Järlåna- 030/39 15 29			

PARTNER TILL TIDNINGEN:

Sändes till Mikael Stålberg, Stockholm 5747, 19600 Örnsk.
Redaktionen anlägger backskott material om polarhundar,
frihöftslav och berättelser och resultat från aktiviteter
som man kan ha intresse i tidskriften.

Vi förbehåller oss rätten att svara bland materialet
med att rätta och förtora insända artiklar.

Artiklar mottagtes dockskott, men det skall vara skarpa
och kontrastrika bilder i svart-vitt. Namn på bilden
och materialet anskrivs i retur, var god ange detta.

HANDELSDRÖP NÄSTA NUMMER:

5 Januari 1982.

OPPLAGSNUMRER:

Från landshunden Björn står på Pitskalampineppis lopp
och leker varp. Inför Ann Lindqvist Örnsk.

POLARHUNDKLUBBEN

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN är den enda officiella respektive klubben för de polara spetshundsraserne, Alaskan Malamute, Grönlandshund, Samoyed och Siberian Husky.

Klubben är medlem i Svenska Kennelklubben som specialklubb.

Svenska Polarhundklubbens målsättning är att bevara de polara spetsarnas släkt och att skapa förutsättningar för en livskraftig och god utveckling av polarhundar i Sverige.

Klubben arrangerar draghundstävlingar av varierande art,
klogelefter, kurser och andra aktiviteter där polarhundar
som släkt kommer till sin rätt.

Klubben arrangerar också officiella utställningar med certi-

För att lägga en 500 medlemmar fördelade över hela landet,
med en naturlig förspridning åt norr.

I Övre Norrland finns också en självständig sektion.

SVENSKA POLARHUNDKLUBBENS STYRELSEFUNKTIONÄRER:

Ordför: Stig Juhlender
Högbo
799 30 INGÅ
0247/700 64

Sekreterare: Björn Tillberg
Främlands Högbygatan 7
810 70 ALVÅS
026/728 59

Kassarie: Beritli Edvardsson
Verkstadshegatan 4
776 00 HEDENHORN
0225/316 28

ÖVRIGA NORDISKA AVDELNINGAR:

Öst: Karl-Erik Sandqvist
Kaptensvägen 4 b
971 00 GÄLLIVARE
0970/211 72

REPRESENTANTER:

Alaskan Malamute: Jack Andersen
Box 2501
171 62 SOLNA
08/276689

Grönlandshund: Erik Sandin
Bogsviken 3
196 00 ÖRNSK
0250/ 42561

Samojedi: Ulrika Dutsky
c/o Bergson, S: Karungiatan 15
791 00 FAJÄL
023/28534

Siberian Husky: Birje Hildebrandsson
Härsvägen 20
196 33 KUMESÄNGEN
0358/75635

TÄVLINGSSEKRETARIÄRER OCH UTSÄTTNINGSSKEFTER:

Jarne Gustafsson
Höglöse Brandregn-Väggrän
Pl 1555
820 22 SÄDARNE
0270/569 14

REDAKTÖRSPOST:

Eriksläge gesamt att man ansöker sig till Erik Sandin
Bogsviken 3 196 00 ÖRNSK. Tel 0250/ 42561

ledare

Skärpling Polarhundläggare!

Första året fördes en hård debatt i Norge om rätten att ha Polarhundar. Ett flertal händelser där polarhundar kommit förs och gett sig på får och andra tamboskap hade inträffat och man diskuterade ett förbud mot Siberian Husky som ansågs farligare än vargen. I varje fall ville man ha en licens för att innehålla polarhundar.

I förra numret av Polarhunden relaterade Åke Kristedal några tidningsartiklar från Norrbotten där polarhundläggarna anklagades för dålig hundhållning. Åke befärade också någon form av restriktioner och nu har de börjat komma.

Kiruna kommun förbjuder innevånarna att ha fler än två vuxna hundar, att ha hundarna ut på natten och att ha hundgård i tätböygelse! Detta i Sveriges hundtätaste (och polarhundstätast) kommun med ett stort antal draghundsentusiaster. Ett dräplag mot draghundssporten helt klart, men kanske inte helt oförtjänat?

Även i detta nummer bidrar Åke Kristedal med urklipp om mindre smickrande polarhundshändelser. I det ena fallet gällde det rivna får och i det andra överfallna hundar.

I Norr är det mest Siberian Huskien som stått i raspljuset men problemen gäller i minst lika hög grad Grönlandshunden och Alaskan Malamute.

Polarhundarna är vilodjur under den tunna yta av civilisation de har. Deras tillgivnenhet och välviljan mot människor kan vara bedräglig. Detta vet de flesta polarhundläggare och rättar sin hundhållning därefter. De håller hunden kopplad, ger den motion så den få utlopp för sin energi osv.

Det börjar bli populärt att ha polarhund. Och visst är det skoj att fler människor får uppleva det fantastiska i att köra hundspann och arbeta tillsammans med hundarna i naturen. Men det är också farligt om fel människor eller knäcke rättare sagt människor med fel uppfattning om hundarna skaffar sig polarhundar.

Det har gått TV-filmer om hundspann och fler kommer. Det går Biograffilmer och även i reklamen börjar polarhundarna dyka upp. I Halboros annonser finns huskys, Tenson har hundspann och från Ellos kan man köpa hundspannsticken Osäkt tänker man tillbaka på Lassie och Collieexplosionen på 50-talet.

Våra tävlingar blir större och man börjar locka med penningpriser. Reklamvärdet ökar och.....

Vi måste ta tag i det här, alla polarhundläggare. Uppfödarna måste skärpa sig och se till att det verkligen blir rätt köpare till valparna och vuxna hundar som måste placeras. Vi måste också rannsaka oss själva. Har jag kanske fler hundar än vad jag orkar och hinner med?

En Polarhund skall inte behöva stå och yla om den är motionerad och har fått lärt sig att hålla mun. Med riktiga hundgårdar och dragutrustningar skall inte hundarna kunna komma loss, även om olyckor givevis kan inträffa. Det skall inte behöva var fullt av hundskit runt fjällstugorna o s v

Det finns alltid illvilligt folk som helst ser att alla hundar förbjuds. Låt oss se till att de inte får vatten på sin kvarn.

Red. har ordet...

Denna meddelonummer av Polarhunden har tillkommit på grund av Er medlemmars goda vilja att skicka material. Antalet sidor kommer dock iete i fortsättningen att vara så många som denna gång.

På den förra s.k. ledarsidan var vi elak mot Lars Erichsen i Odensbacken. Han hade på ett kort till red. velat nämna om NM 1981. Vad gör vi då flera månader efter NM? Utan resultat i vår hand? Jo ingenting annat än retar oss på LE som vi då tycker bör ha sänt oss resultaten. Vi har nu fått dem från LE men vi tycker att för lång tid har gått sedan tävlingarna. I övrigt är det inte så lätt att få igång ett samarbete med våra grannländer. Men NM i Härja kommer att refereras ingående i Polarhunden, det lovar vi.

När ni nu håller den här tidningen i handen har Ni väl åtskilliga mil på snö bakom Er. Kung Söre verkar nödig och idag hör vi att så gott som hela landet har snö. Vi redaktörer gjorde vår första tur med 6 hundar i ett spann redan den 17 Oktober och vi körde med Nomeanspanning! God Jul Alléhöpa och God tur.

Mikael och Erik.

Kallelse till Svenska Polarhundklubbens Årsmöte 30 Jan 1982

Litt ordinarie Årsmöte kallas medlemarna i Svenska Polarhundklubben till Fryksås Föbodpensionat i Fryksås, Orsa härdagen den 30 Januari klockan 15.00.

Förslag till dagordning.

- § 1. Årsmötets öppnande.
- § 2. Fråga om årsmötets behöriga utlysande.
- § 3. a/ Val av ordförande för Årsmötet.
b/ Val av sekreterare för Årsmötet.
- § 4. Val av ordförande för Svenska Polarhundklubben.
- § 5. Val av övriga funktionärer inom och utan styrelsen, som stadgelningsligen skall utses av Årsmötet.
- § 6. Revisionsberättelse / tillägg/
- § 7. Verksamhetsberättelse / tillägg/
- § 8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen. Avser perioden 1981 08 29 - 1982 01 01.
- § 9. Fastställande av Årsavgifter: Helbetalande, junior, och familjemedlemmar.
- § 10. Behandling av från medlemmarna inkomna motioner. Sista poststämnde inlämningsdag 1981 12 31.
- § 11. Redovisning av utredningar beslutade av 1981 års Årsmöte.
- § 12. Övriga frågor.
- § 13. Höftets avslutande.

De medlemmar som i förväg vill ta del av inkomna motioner får muntliga besked utav Mikael Stålberg på tel 0250/ 42569 eller Erik Sundin 0250/ 42561.

ÖNSKERA!

kommer

Denna kallelse till Årsmötet ej att ytterligare publiceras eller meddelas på annat sätt. Från och med 1982 löper Svenska Polarhundklubbens verksamhet per kalenderår.

Fryksås inbjuder härmed....

SVENSKA POLARHUNDKLUBBENS MEDLEMMAR TILL ÅRSMÖTE DEN 30-31 JANUARI 1982 I FRYKSÅS, ORSA.

Programmet bjuder på:

Lördag klockan 09.00 HUNDUTSTÄLLNING FÖR POLARHUNDAR, Domare: Boo Lundström 1/

" " 15.00 ÅRSÖTESFÖRHANDLINGAR,

" " 18.00 MIDDAG och i anknytning till det föredrag och film med Erik Färnström 2/

Söndag klockan 09.00 STAFETTÄVLINGAR med POLARHUNDAR 3/

HAT & LOGI: PAKETPRIS: 215 kronor.

Paketpris omfattar: Frukost från kl 08.00 Lördag, lunch från kl 12.00 och middag klockan 18.00 med smör, bröd, ost, sill, varmtätt och dessert + kaffe. Söndagkl 08.00, Frukost och från 12.00 Lunch. Dvs. 5 mål och nattkvarters i trevlig miljö.

Inkvarteringen sker i fäbodstugor. Medtag lakan eller sovsäck. Hållningsmöjligheter finns. Duschar och bastu. Hundhållningen sker utomhus på anvisade platser.

För att hela arrangemanget skall klappa är det nödvändigt att vi får in bindande förhandsanmäljan SENAST DEN 4 JANUARI-82.

Detta sker genom att på Svenska Polarhundklubbens postgironummer 294221-7 inbetalा 25 kronor per person (25kronor/familj).

Uppe på postgirotalonjen:

Namn

Antal personer, då det gäller familjer.

Om ni deltar i paketpriset eller ordnar eget mat och logi.

Ankomstdag:

Det går för sig att komma redan på fredagen men det går utanför paketpriset. Vi kommer att skicka ut mer detaljerade upplysningar efter att vi fått förhandsanmälningarna.

1/ Boo Lundström har visat sig mycket intresserad av de Polara raserna. Han har beväistat några årsötesutställningar. Han är ny på polarraserna och får nu chansen att visa sina sidor. Han har själv varit aktiv draghundsförare.

2/ Erik Färnström är en av de sista äventyrarna. Han är jaktvärdare och naturfilmar och har åkt skidor från Transtrand till Ikeriksränet, kört Nordic Marathon med sin Västeh, paddlat Yukon River från källorna till Berings hav. I vintern deltog han som första svensk i Iditarod Trail, hundspannstävlingen över 170 mil i Alaska. Han spelade då in en film som han kommer att visa på lördagskvällen och han kommer givetvis att berätta om sina äventyr.

*Forts. Vänd!

1/Anmälan till Svenska Polarhundklubbens hundutställning i Fryksås, Orsa skall ske på Svenska Kennelklubbens blankett SENAST den 7 Januari 1982. Dessutom skall 50 kronor inbetalas på Svenska Polarhundklubbens postgirokonto nr 397245-2.

3/ Stafettävlingen omfattar Nordiskt 1-spann och Nome 3-spann, med fem man i vardera laget. Anmälan till Janne Gustavsson pl 1515 820 22 Sandarne. Tel 0270/169 14. Tävlingen skall ha karaktären av landskapstävling och en lagledare bör utses för varje landskaps-lag.

Hund-Problem!!

I oktobernumret av Polarhunden skrev Åke Kristerdal, Boden om aktuella hundproblem och refererade klipp från Nort om hundhållningsproblem i tätort och så vidare. Han befarade restriktioner från myndigheter. Nu har vi fått nytt brev och nya klipp som besvarar hans färhågor.

Först ett klipp från Norrbottenskuriren den 5 Nov 1 år:

"Inga hundlägare i Kiruna får i fortsättningen ha fler än två vuxna hundar och samtidigt skärpa kraven att hålla hundarna inomhus på nätterna för att få bort störande hundskall och hundjut".

Äveno står det numera i den lokala ordningsstadgan för Kiruna, att man inte får ha hundar i tätort.

Åke berättar vidare om en tilldragelse han själv råkat ut för i höst:

"Jag kom cyklande på en terrängbana med tre hamar och "kolliderade" med en kvinna som kom i motsatt riktning med två lösa hundar - en större och en mindre. Den lilla hunden kastade sig två av mina över - jag lyckades få den loss, men den blev ordentligt biten. Den större, en settartik, blev rädd och sprang iväg utmed spåret. Iväg av mina hundar lyckades däkröna sig ur halsringarna och stakk iväg efter.

Några hundra meter längre bort hann de upp tiken och gick till anfall. Det blev "stopp" i trafiken och folk ingrep. När jag kom fram "låg jag illa till". Med artiklarni försikt minne, hördes röster som: "är det dom där förbunna huskies, slå ihjäl dem o s v, och varför jag inte kördé med strypkoppel. Att den andra hunden var lös reagerade ingen för. De ville även tillkalla polis.

Nu var dock tiken inte nämnvärt biten - det var ett brett på ena läret. Tur i öturen hade inte "åskräddarna" sett den verkligt kritiska händelsen - den med lilla hunden. Turligt nog klarade den livet. Efter några veterinärbesök blev den helt återställd. Jäg betalade givetvis kostnaderna. Hade inte kvinnans hundar varit lösa, hade säkerligen situationen aldrig inträffat, men det var mitt fel att mina hundar kom loss. Till saken hör att jag kört nämnda sträcka hundratals gånger utan "olyckshändelser".

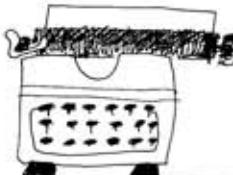
Huskien är svajk och behaglig till mitt sätt - men kommer de loss två eller flera är de livsfarliga för flyende mindre hundar, vilket jag själv mer än nog fått bemötta. Att de anföll den lilla hunden kan var begripligt. De kom i full fart och var upphetade, men att de gav sig på tiken har jag svårt att förstå - och smälta."

Det som inträffat är mycket allvarligt och inget går att bortförlära. Åke Kristerdal är en av våra mest erfarna hundförare och det som hände honom var mycket olyckligt men trots det OBS! skyller inte Åke på någotting.

Det som inträffat har skett och det gäller att ALLA POLARHUNDSGÄRE INSER SITT ANSVAR & gör allt för att nådona här tråkiga saker inte inträffar. Noten mot våra hundar kan krypa närsare.

Vi på Polarhundens redaktion tar gärna emot tips från Polarhundens läsare om hur en siker hundgård ser ut. Bra, rymlingsvära halsband etc.

Försök även att visa fram positiva sidor om med Polarhundarna, utan att därfor överdriva

insändare

till Polarhundens redaktion.

I oktobernumrets ledare tackade Polarhundens redaktion för det varma mottagandet av deras första nummer, jag anser att oktobernumret är ännu bättre så det välförtjänta berömmet kommer säkert att fortsätta--Gratulerar !

Det finns dock två rader som jag anser inte hör hemma i en tidning av det här slaget och som jag tycker bör tas bort ! Det gäller den stående texten på andra sidan i tidningen, " Vi förbehåller oss rätten att sovra bland materialet samt att rätta och förkorta insändade artiklar".

Iteoretiskt kan ju en insänd artikel genom "rättningar och förkortningar" bli helt förväntad ur författarens synpunkt och han eller hon står ändå som författare. Med nuvarande policy är det sedan redaktionen som bestämmer om författaren skall ges tillfälle till rättelse i ett kommande nummer.

Som det här tillämpas nu- utan att redaktionen tar kontakt med den som levererat materialet eller artikeln- är det svårt, även för redaktionen, att veta om det förekommer medveten eller omedveten censur. Nils Hjelm, Illebo.

Redaktionens svar:

Debatten i hundkretsar har ofta väldigt svårt att ta sig ur "sandlädenivån". Man tjäblar om "vem bil som går snabbast" och "vem pappa som är starkast".

Denna debatt är föga givande, uteslukande för de inblandade, och vi tycker att tidigare nummer av Polarhunden talar för sig själva när det gäller pakastning.

När vi på styrelsens uppdrag tog över redaktionsskapet var vår målsättning att skapa en tidning som är läsvärd för alla medlemmar. Vi ville göra det genom en förbättrad layout och ett bättre tryck men framför allt genom att aktivt skaffa läsvärt stoff.

För den som arbetat med tidningar av olika slag borde det vara självklart att redaktionen ges möjlighet att välja bland materialet och att rätta och redigera insändade artiklar. Detta dels för att hålla tidningen inom de ekonomiska och tryckeritekniska ramarna, och dels för att hålla stilens.

I den mån vi gör större ingrepp i det som skrivits, skickar vi en manuskopin till författaren för kännedom och godkännande. Om någon blivit omnämnd med namn i en debattartikel ges han/hon möjlighet att svara i samma nummer. Om vi helt förkastar en artikel skickar vi tillbaka den.

Tidspress och annat kan ha gjort att vi i något fall främglätt dessa principer men vi lovar att bättre oss.

Vi är medvetna om att vi tar på oss ett stort ansvar, men vi anser det nödvändigt eftersom den "fria debatten" annars lått hamnar på en alltför låg nivå. Vi är sur det inte som cencur att ta bort meningslösa personangrepp och osakliga uttalanden.

Polarhunden är givetvis öppen för alla typer av artiklar och debatt men materialet skall vara på en konstruktiv och läsvärd nivå.

I den mån medlemmarna anser att vi handlar fel, är det en årsmötesfråga. Redaktionen väljs av årsmedlen och det bör också vara årsmedlen som ger den riktlinjer.

Mikael Stålberg, Erik Sundin, Stig Juhlander Vänd, Fortsättning på insändare 7

**forts. insändare
Domare och utställningar.**

Norska SH-klubben presenterar i senaste numret av klubbtidningen en lista på domare som man godkänner för att döma SH. Listan upptar åtta nordiska och tre utomordiska namn. I en kommentar sägs bl.a:

Vi har egentligen varit nog så liberala när vi godtagit så många domare. De som inte står på listan anser vi inte vara intressanta. Ett gott utställningsresultat för en del domare kan till och med tyda på att hunden är direkt otypisk.

Det här domarproblemet är inte bara känt i Norge. I Sverige finns exempel på hundar, som ställts ut för domare med mängräiga och aktiva erfarenheter av rasen och då fått en 0:a (= ej rastypisk), när samma hund ställts ut för andra domare, som utanför utställningsringen inte visat något aktivt intresse för rasen, har det blivit certifikat och championat (=ideal för raden).

Exempel finns också att hundar som av rasexperten betraktas som ideal för rasen helt har klassats ut av andra domare. Att dom här domarna med mindre aktivt intresse för rasen dominérar på SKK-utställningar är ett känt faktum men de dyker också upp på SPHK:s evangemang och i vissa fall tycks dom vara aktuella för förmyat förtroende utan att dom visat minsta synliga tecken på ökat intresse. En utställning skall ju fungera som en vägledning för avelsarbetet, men en utställning med en domare som saknar ambitionen att verkligt lära känna rasen, kan utan tvekan vara till skada och det är tveklöst bättre att den utställningen är ogljord.

De finska och norska SH-klubbarna satsar i regel varje år på en utställning, men till den försöker man skaffa kvalificerade domare - deltagarantalet brukar vara högt.

Ska vi inom SPHK ha utställningar bara för att en viss mängd certifikat ska delas ut varje år eller för att få höra sakkunniga personers omdöme om våra hundar?

Min åsikt är definitivt att det är bättre med få utställningar och kvalificerade domare än många utställningar om man måste ge alltför mycket avkall på domarnas kvalifikationer. I det senare fallet vore det bättre att anordna utställningar i form av lotterier där högsta vinsten är certifikat - så fungerar i dag de flesta SKK-utställningar.

Det borde vara en naturlig del av domarutbildningen att åtminstone se brukshundar i arbete - men så är inte fallet - och jag tror att den här bristen på insikter i bruksdelen står bakom en hel del underliga domslut i dag.

Förslaget att bjuda polarhundsdomare till NM i Harsa kan vara ett steg i rätt riktning för att få bättre domare. Där erbjuds de vinters bästa möjlighet att studera ett stort antal polarhundar i aktion. Nils Hjelm, Ilabo.

Svar till Nils Hjelm.

I grund och botten är vi helt överens, det vet Du. Jag vill också att våra utställningar ska få ett värde, genom vettig och rättvisande bedömning av våra hundar.

Bland de domare som är behöriga att döma våra raser väljer jag domare som:

- 1/ Tidigare har visat goda bedömningsprinciper.
- 2/ Visat speciellt intresse för våra raser.
- 3/ Inte dömt polarhundar på specialutställningar på ett tag.
- 4/ Är ny på våra raser och har visat sig intresserad.

Jag har en del att ta hänsyn till:

- SPHK är skyldig att anordna minst tre utställningar per år.
- Vi ska ge alla medlemmar en chans att ställa ut, utan att behöva resa över halva Sverige.

Forts. nästa sida

-Utställningarna ska vara minst självbärande, helst ge ett överskott till övrig verksamhet. Detta gör att domarens reslängd (som oftast är den tyngsta utgiften) har viss betydelse.

-Domaren måste ha alla våra raser på sitt program, utesamt då man kan räkna med väldigt många deltagare.

Det är en knepig balansgång det här och åsikter om domare finns det väldigt många olika. Jag är dock mycket tacksam för synpunkter på domaval, speciellt om det framförs nötklätt och trevligt sätt, som Du själv gjort per telefon. Jag har kontakt med rådarepresentanter, mer eller mindre officiella.

Det är inte ofta som man ser utställningsdomare på våra tävlingar. I hopp om att det beror på dålig information ska de informeras om vår "Norrtäljehed" där ju både tävlingar och utställning anordnas.

Helene Strandsp-Wärgher
Utställningssekreterare.

Sekr. har ordet...

Avt Björn Tillberg

"I begynnelsenvår" endast grönlandshundar - i uppminne till svenska Polarhundklubben. Grönlandarna och deras äldre återfanns i stråle från siljensbyden till hjärtat av Uppland med smärra förgreningar i Bergslagen. Det var fjällfolk och hundfolk i samma person nästan över lag. I det här livsdrifliga stamträdet växte det fram årsring efter årsring med alltmer erfarna förfare och alltmer sammarsamhetsvilliga, starka och utmålliga hundar. S P H K s ursprung kom att utgöras av en kärna med utpräglade individualister främmande för genomsniderade aktiviteter, vidlyftiga arrangeringar och allt annat som kan få fjärna folk från friheten i fjället - lika storstagan torr alla tider på året.

Tre andra arktiska spetsraser kom efter hand travande i grönlandarnas spår. Snart nog växlade gångarten över i full galopp bland nykomlingarna. Det blev dock att tygla polarspetsarnas frammarsch så att inte utvecklingen skulle leda till konflikt. Det var då man beslutl att tillämpa rasrepresentanter som en åtgärd bland annat. Dessa valdes och väljs fortfarande av årsmötet på så sätt att grönlandstolk väljer sin, malamuteögarnas röstar enbart på sin representant osv.

Rasrepresentanterna kallas till alla styrelsesammanträden och rapporterar om aktuella frågor som rör den egna rasen. De deltar i styrelsen i alla diskussioner och får fram egna synpunkter och bedömningar nedanför rätt som styrelsens ordinarie ledamöter och närvarande suppleanter. Skulle en omräkning krävas anger rasrepresentant inte någon rösträtt. Det är ett mark för förförande praktiskt taget alltid - genom att frågorna alltid bearbetas grundligt - kan klubba enhälligt besluta.

Rasrepresentantens funktion har varit och är att bevakta den egna rasens intressen på alla nivåer i Sverige och att klart formulera och föra fram "niuns medlemsmål" problem eller onskemål.

Årsmötet i Kvillekarby 1980 slog fast att rasrepresentant lösas innanför om dessa är uppförda inte bör ägna sig åt valpförmelding och än mindre åt avelsrättsprövning. Frågor av sådan natur skall tillis vidare via klubbens sekreterare delegeras till uppfödare/tikägare som anmält kullar till salu. Högt kvalificerad avelsrättsprövning är planerad, men först skall det pågående arbetet med kompleta stamböcker för alla raserna slutföras.

Vad sedan rasrådets uppgifter beträffar är det rent allmänt sett fritt fram för allt konstruktivt arbete för den egna rasen. Invikten har väl hittills ingått på rapportering till rasrepresentanterna. I några fall har initiativ tagits för att genomföra lokala aktiviteter.

Rasrådens medlemmar föreslås av rasrepresentanten och antas eller förkastas av styrelsen. Avsikten med rasråden har väl ursprungligen varit, att i avsnittet av en komplett distriktsorganisation med dessa representatiivsform i görligaste mån

tillgodosse alla medlemmars berättigade önskemål om exempelvis utbildning, tävlings- tillfällen - snytt bostadsrättegång. - Just det förhållandet att S P H K är en rikstäckande organisation har gjort att man i avsaknad av meningsfulla rassammanslutningar eller fler S P H K - distrikts iövre Norrlands prövat de skisserade "kontraktörerna". Härvid har också lagts vikt vid att minst ett par sådana rådsmedlemmar varit finskalande inte minst med tanke på det nordiska samarbetet (Ahonen i mellersta Sverige och Blomqvist i övre Norrland.)

S P H K har genom årssötesbeslut lätit utreda frågan om distriktsindelning av landet söder om Norrbotten (Norrbotten utgör 25 % av Sveriges totala landyta.) Utredningen presenterades av sin sekreterare Leif Dahlberg vid vintermötet i Sollefteå i år. Efter en noggrann avvägning för och emot slogs det fast i slutklämnen att f.n. avråddes det för nya distrikt.

Kedå är kanske tiden mogen att åtminstone under en försöksperiod prova för- och nackdelar med nya distrikts. Intresse har anmälts - förutom från Dalarna - från nädra och västra Sverige.

För att på ett bra sätt kunna hantera ev. motioner till det förestående årsmötet i Orsa har vi tagit fram fakturaunderlag via vårt dataföretag. Vi har nu överblick över medlemmarna hönsvin men också rävvis totalt i landet. Om man tittar på dessa uppgifter står det klart att en rävis uppdelning antingen i en utbyggd distriktsorganisation eller i rikstäckande rassammanslutningar är klart sämre lösningen än att behålla nuvarande modell. Det återstår alltså att se om eller hus den naturliga uppdelningen i distrikts gemensamma för alla fyra raserna, på samma sätt som i övre Norrlands distrikts, innebär det mest framrynta vägvalet.

Vad säger då datans sifferuppgifter? Jo, att antalet ägare av grönlandshundar ligger strax över 300, att av landets ägare av Alaskan Malamute 20 är registrerade medlemmar i S P H K, att absoluta samoiedjägare sakta men säkert närmast tiolet 100 och Siberian Huskyägare ligger som god tvåa efter "grönlänningsarna". Det rör sig alltså om människor - inte hundar. Vi återkommer med redovisning av den totala populationen hundar inom varje ras.)

Det är näledes även i fortsättningen så att ägarna av grönlandshundar är fler än det sammantagna talet för de tre övriga raserna. - Därför är det - åtminstone för mig och om man fortsättningsvis vill följa demokratiska regler - självklart att dalgående GR-ägare även i fortsättningen numerärt domineras "centralstyrelsen". Därmed är det inte klart att mesvarsfördelningen i ev. nybildade distriktsstyrelser blicks upp uteslutande av sådana häxen. Jag menar inte att demokratiska regler skall sättas ur spel, men att man på distriktsnivå alltid skall ge dem företräde, som är beredda att leda och inspirera sina S P H K - kamrater utan att snegla på vederborrande rassingehov.

Kan vi från början på "distrikts nivå" arbeta på samma föredömliga sätt som medlemmarna i övre norra distrikten blir det kommande decenniet en spänande och positiv tid, fyllt med fler och djupare upplevelser tillsammans med våra hundar - och naturligtvis även med nya klubbkamrater.

Så fort som möjligt: Ta kontakt med Din rasrepresentant och framför Dina synpunkter om hur och när Ditt distrikts ska bildas och se ut:

Som sagt, "I begynnelsen..." Från begynnelsen har Göran Ahlström, Ingrid Hans och Stig Juhlsander funnits med i det fina teamwork som blivit S P H K idag. Dessa tre har dragit det tunga lastet som har utgjorts av en växande, rikstäckande organisation med sammans skyldigheter som exempelvis SKK med sina 40.000 medlemmar, stora organisationsapparat, kamråd o.s.v. Den här triom har med stora personliga insatser "alitit härt" som skräta grönländare och gör det fortfarande var och en på sitt sätt, jag önskar att vi alla har det i minnet, när "Jubileumsåret" snart är till. - Inför det nya året, det nya decenniet är det berättigat både att minnas och att se framöut och att verkligen veta att runt om i landet finns det polarhundentusiaster som med fina föredömen är beredda att "hugga i" och dra i rätt riktning.

Ett riktigt gott nytt år önskar
Björn Lillberg

ur brev och protokoll

I den ständigt växande pappersfloden, som strömmar in till sekretariet, utgör Svenska Kennelklubbens underrättelser och frågor till Svenska polarhundklubben i resmässanen en stor del.

Två aktuella exemplen: Ett omfängsrikt underlagsmaterial till medlemmarna i de kommunala samarbetskommittéerna, med anledning av att riks dagen i fjol vid den här tiden avskaffade skattetaket på hundskatten. Du som är medlem i en sådan här kommitté kan rekrytiera underlagsmaterial genom mig eller direkt från SKK, att.: Berit Rinnert. Finns ingen kommitté av det här slaget i Din kommun - ta initiativet till en sådan. Som hundägare är det Din skyldighet att påverka Din kommunstyrelse så att hundskatten medlen i största möjliga utsträckning går tillbaka till hundriet lokalt.

Ett annat exempel är styrelsens beslut att i TK:s fråga angående komplettering av grupper på SKK:s nationella och internationella tävlings med följande lydelse skriva: (vid sammanslagning 1981-10-17) "beslut styrelsen instämma i TK:s uttalande - med tillägget, att SPRK vid egna officiella utställningar behåller kompletteringsrätten..." Vidare är det flera utställningsdomare som på sistone ansökt om utökning av sitt rasregister.

Som jag nämnt i annat sammanhang har arbetet med egna stamböcker för S P H K:s raser börjat - samoederna är praktiskt taget klara. Själv häller jag i Alaskan malamute, som är så långt har en överskådlig population. Däremot är kunskapen om höftledsdysplasi-hundar, som är anlagsbärare mycket liten. Hjälp till och skicka mig kopior på röntgenutlästanden. En annan ärftlig sjukdom som det är absolut nödvändigt att se upp med är chondrodysplasia. Denna sjukdom som i dagligt tal kallas dwarfism - dvärgsjuka - men som även leder till mer svårartade deformationer på främre extremiteterna.

Det finns enligt uppgift anlagsbärare hos 95 % av den amerikanska AM-populationen. Det är hårresande uppgifter om en mycket stor ras, som brukar kallas "Amerikas nationalhund". Här gäller det i första hand att titta mycket nog på importerna. Mer om detta vid ett senare tillfälle.

För att alla medlemmar skall hjälpa till med att skaffa information om den egna rasen, översänd bra svartvita kort av de egna hundarna och framförallt om det finns tidigare importer med dokumentation av betydelse. Men också ärftliga uppgifter om mentalitet och naturligtvis om härlag, färger osv. Ingen anteckning om sådant är för liten för att i stambokssammanhang ha värdefull betydelse. Mitt arbete med stambok för Siberian huskies har just påbörjats och är ämbart inriktat på 60-talsimporter och i några fall ännu tidigare. Hjälp till är Du hygglig!

Grönlandarna ligger på is tills vidare, men allt material samlas på hög i vantan på att någon frivilligt anmäler sitt intresse att hjälpa till.

Det här arbetet med stamböcker kanske förefaller någon vara överloppsgärning eftersom SKK för stambok. Men så enkelt kommer man inte ifrån. Alla äldre stambokuppgifter fanns tidigare på kort. Dessa register har nu mikrofilmats och finns tillgängliga på plats endast i den formen.

Sedan ett par tre år tillbaka matas allt stamboksmaterial in på databand och kan köras fram på olika sätt - uppdaterade inte minst med tanke på kommande bekämpningsprogram för vissa typer av ärftliga sjukdomar. Av den anledningen får sekretariatet inte längre kopior på HD-röntgade hundars registreringsbevis, vilka hittills utgjort ett

Vänt, forts...

värdefullt underlagsmaterial för nämnda stamböcker.

Den största anledningen till att stambokarbetet satts igång är emellertid att ingen meningsfull avelsrådgivning kan ges våra medlemmar i avsaknad av utförliga stamboksuppgifter. Hur ett kompetent avelsråd ska se ut vet vi redan. Det är endast de överskådliga och uppgiftsstinna stamböckerna vi saknar. Sätt igång och leta i gömmorna efter svartvita kort - arkiveras med påskrift om ägare och återlämnas givetvis så snart ske kan.

Utställningsprogram 1982 SPHK

Utställningsprogram 1982. Svenska Polarhundklubben.

30 Januari	Årsmötesutställning i Orsa. Domare: Nils-Arne Törnlöv.
6-7 Mars	Norrälje.
18 April	Skellefteå i samarbete med SSD. Domare: Hans Lehtinen.
20 Maj	Nora i samarbete med SBK. Domare: Mikko Haljanen.
13 Juni	Gällivare i samarbete med BK Malmen. Domare: Rolf Campbell.
15 Augusti	Åsele i samarbete med SSD.
12 September	Hörsil i samarbete med SBK. Domare Harbo Hjernqvist.

Vinterfjället bjuder på många möjligheter till friluftsliv och rika naturupplevelser... men det bjuder också på svårigheter och risker.

Inom fjällvärlden krävs att du är medveten om riskena och är rustad för att klara olika situationer.

En av de viktigaste grundlagen är kunskap. Det är den kunskapen, råd och tips, som den här boken vill ge.

Utl. innehållet: Utrustning,

Fjällsakerhet, Nödbiväcker, Spikvänd, Fjällvader, Fjällorientering samt Bygga och bi i snö.

Författare är Gunnar Öström

som sedan 10 år bedrivit forskar-

det vid Sveriges Turistförbund

och lett olika fjällvär.

Boken är sida i format 15 x 21

cm och rikt illustrerad med mer

än 140 teckningar, kartor och

fotografier.

Aventur, Fjällvader, Livvener,

Spikvänd har faktaträskats av

Curt Kempe, motordrag,

SMHI, Viborn Karlén, docent i

naturgeografi samt Anders

Holmstrom, leg läkare:

Ultima Thule

i samarbete med Svenska turist-

förbundet.

Cirkapris i
bokhandeln
49.-

MEDLEMMAR I POLARHUNDKLUBBEN KAN SKAFFA
BOKEN GENOM ATT SÄTTA IN 43.- PÅ POST-
GIRO 39769-5, ULTIMA THULE, ELOFSTORP
342 00 ALVESTA. TEL 0472-51094.

NÅGRA SYNPOINTER PÅ AVEL AV SIBERIAN HUSKY

Bo Ekström är biolog, försökare och författare m.m. med många års erfarenhet som framgångsrik kennelman.

Siberian Husky, eller snarare sagt de arktiska hundar som står som anförande för den rasen, som numera går under namnet Siberian Husky, har sina rötter på Ijukljjerhalvön. De människor som bebodde och fortfarande bebor dessa områden, utsätts för stora prövningar av natur och klimat. Det kan vara svårt för oss att i våra dagar helt närmoss oss in i och förstå under vilka ekologiska förhållanden Ijukljerna verkligen levede. Denna arktiska och för biologiskt liv rätt hård klimat satte givetvis sin prägel på de hundjur, i främsta rummet hundar, som överhuvudtaget kunde komma ifråga i dessa områden. Man kan väl säga att ett visst naturligt urval skedde, trots att människan redan tagit hand om sina hundar. De bedrev helt näkert så kallat konstgjort urval.

Hundspann, teckning utförd av Tjuktjetter, ut A.E. Nordenskiölds "Nordostpassagen".

Man bör dock hålla i minne att Ijukljeterna som så många andra folkslag under svåra förhållanden var mycket beroende av sina hundar i många olika avseenden. Det är klart, att hundarna för det mestta användes som fortskaffningsmedel. De var även viktiga som jakt och vakthundar. Ävenså skulle de ha vallande egenskaper, en viktig egenskap. Sålunda kom urvalet att bedrivas så att man fick fram en tyvärr stark medelstor hund väl lämpad för de svåra arktiska förhållandena och med rätt alminna egenskaper för övrigt. Det är nog en utbredd missuppfattning att den ursprungliga Siberian Husky skulle ha varit en starkt specialiserad slädhund som inte kunde användas till eller användes till annat än att springa framför släderna. Den starka specialiseringen om man nu ens kan tala om eneriktade egenskaper då det gäller en hund, har tillkommit betydligt senare, genom ett rätt härt konstgjort urval.

Man fick alltså fram kanske världens för därför förhållandena mest snabba och röthålliga slädhund. Dock hade den kvar en hel del andra för hundar viktiga egenskaper. Hunden som sådant var lyckad och dess rykte sprid sig, vilket resulterade i en rätt snabb spridning över till Nordamerika och sedermera över hela den nordamerikanska kontinenten och över till Europa. I våra dagar har vi snrt sagt rasen spridit över hela jorden. Detta är ett faktum som vi får lov att acceptera trots att rasen med sin starkt arktiska prägel minsann inte kan vara naturligt anpassad för alla områden. För kynologen, uppfödaren av Husky är det dock av största vikt att hålla i minnet och så mycket som möjligt låta förhållandena på Ijukljjerhalvön verka som selektionsfaktorer i avelnärbetet.

Det är givetvis mycket svårt, men det kan lyckas för en del och jag tror att det kan lyckas för allt fler. Detta förutsätter givetvis att det finns vilja att så långt som möjligt bevara och kanske lite förenhetliga rasen. Vi sysslar ju med renranta hundar och måste därför noggrant hålla i minnet det sistnämnda ävenom att det finns en rasstandard som inte alltid är så öppen och vagt formulerad som man kanske hoppas och gärna vill tro.

Och vart har vi kommit i våra dagar? Jo, vi har rasen spridit över alla kontinenter
Vänd, Forts....

forts några synpunkter på.....

och populationerna är till antal legio och till sina egenskaper heterogen. Det är tyvärr så att det kan vara svårt att i våra dagar till sina egenskaper känna igen Siberian Husky eller kanske att förstå att två Siberians från olika populationer faktiskt representerar en och samma ras. Orsaken till det är givetvis svårigheterna att erbjuda Huskyn de förhållanden den en gång hade hos Tjuktjerna och sälunda uppnå likartade och mera enhetliga urvalsfaktorer. Men den stora ojämnheten i dagens raspopulation pekar även på att det i det ursprungliga genmaterialet fanns en stor mångsidighet som sedan utspecialiseras och som nu ter sig i uttryck i ett mycket heterogen material. Dagens Siberian Husky är alltså mera specialiserad än vad den ursprungliga hunden var.

Denna specialisering har inte gått i en och samma inriktning, utan den har gått åt många olika håll. Trots att hundarna på detta sätt blivit bättre och utvecklat vissa egenskaper betydligt starkare än tidigare och jag ser det som en negativ utveckling då den i många fall har fjärmat sig från den ursprungstypen.

Vilka egenskaper skall vi då beakta? Jo, alla de egenskaper vi någonsin kan tänka oss att hundarna behövt och förfarande behöver på Tjuktjerhalvön.

Teckningar utförda av Tjuktjer.
T.hö: Kvinnan från Pittekaj.
Efter fotot av Louis Pålander i
boken "Nordostpassagen".

Slähdundersegenskaperna i första hand och då kanske med en reservation för jaktegenskaperna och då länker jag främst på vissa Siberian Huskypopulationers mycket starka lust att själva jaga och driva byte för att själva döda och förtära det. Denna egenskap måste vi nog obinhörigt avlä bort, om vi skall kunna hålla rasen i våra dagars samhälle. Mycket skada för rasens rykte har redan skett i form av färjrvändande och fågeljagande Siberians. För övrigt bör stor vikt läggas vid det mentala, och kom ihåg att Siberian Husky även i sin tidigaste barndom varit en vänlig litet nyfiken, orädd hund som till fullo litar på människan och absolut ingen emmanshund.

Dessa skygga, osikra, oplättliga och smygande Siberians, som man tyvärr ofta träffar på i våra dagar är icke rastypiska. Det är visserligen egenskaper som kan påtalas som ursprungliga emedan det även förekommer hos varg. Men kära vänner: Vi uppfostrar dock hundar och inte vargar. Låt vargromantiken vara ett avslutat kapitel. Temperamentet är ju dessutom klart påtalat i rasstandarden och är inte svårt att avla fram med en enkel selektion. Inom tre generationer har man vanligtvis det mentala i skick om man varit ärlig i sin avel.

En tyvärr rätt utbredd villfarende är att Siberian Husky skulle vara världens snabbaste och utålligaste och sälunda bästa rennande hund framför en släde. Enligt våra dagars kriterier. Huskyn kan vara oslagbar i vissa för den väl lämpade och för andra raser

mindre lämpade förhållanden, men detta är nog ingen regel, snarare tvärtom.

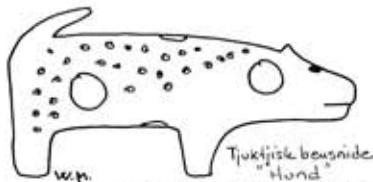
Ju fortare vi inser att vi under de förhållanden som slähdundstävlingar köras i allmänhet och speciellt här i Norden, inte kan konkurrera med fågelhundarna samt vissa bruks- och sällskapsenheter. Men desto bättre för vår ras. Siberian Huskyn har helt enkelt inte de egenskaper som primeras i dagens slähdundstävlingar. Settrar och Vorsith har nu en gång för alla bättre anatomiska och fysiologiska egenskaper väl lämpade för dagens race. Detta gäller såväl snabbhet, utållighet och mentala förutsättningar. Under vissa speciella förhållanden, då köld, blåst och härt underlag med övernattring ute mellan rasen etc. är Huskyn bäst. Men det är ju rätt sällan att man tävlar under dylika förhållanden. Här i Norden inför man sedan köldgräns, just när det är tillräckligt kallt för att Siberian Huskyn skall kunna göra sig gällande. Av oviss nämnda skäl kan jag som ekolog följaktligen inte hålla med de uppfödare i Nordamerika och även här, som sager att slähdundstävlingarna skulle kunna vara den enda värdesättaren i avelsarbetset. Om vi vill uppföda Huskis sådan den ursprungligen bildades och så som den beskrivs i rasstandarden, skall vi ta hänsyn till kanske viktigare faktorer då vi strävar efter att bevara den arktiska prägeln. Slähdundstävlingar är en viktig värdesättare som komplement till bedjningen av avelshundar.

Tag till exempel pälsen. Den typiska pälsen för alla arktiska djur, även hundar, ned en tjock mjuk och tät vialisolerande bottensill med det lite strävare nedellönga tjäckhår, det är en oumbärlig bruksegenskap i arktiska förhållanden. Skulle inte detta päls ha kunnat utvecklas hos hundarna på Tjuktjerhalvön skulle vi aldrig över huvud taget haft nära Siberian Huskis idag. De skulle aldrig ha klarat de ekologiska förhållandena. Hur passar denna egenskap in i dagens racesammanhang? Jo, mycket illa! Den är ett direkt förfäng för den tävlande Huskyn i temperaturen varmare än -15°C, omär den ej släpper ut den överloppsvärme som utvecklas i hundkroppen i samband med den höga förbränning som uppstår under tävlingen. Detta sett i relation till övriga icke arktiska tunnpälsade raserna. Men även inom rasen blir pälsen en beträffande faktor i aveln. De hundar med dålig otypisk päls utan eller med lite bottensill och kanske för korta tjäckhår klarar sig bättre i slädtestet och kommer följaktligen att användas mer i avel. Aveln gör alltså snett, för att vi bjuda avelsmaterialet, ur vilka urvalet skall ske, på oriktiga ekologiska faktorer, i detta fall temperaturen.

Det samma gäller anatomin i sin helhet. Den snabba racen med de ytterst välpripareerde barnorna premierar i vissa mån en för Siberian Husky otypisk anatom. Av de nu kända raserna har fågelhundarna den bläst lämpade byggnaden och ju mera en Siberian närmar sig denna typ, desto bättre är den för racen. Aveln gör snett och vi fjärrar oss den ursprungliga arktiska typen som beskrivs i rasstandarden. Med detta menar jag inte att hundarna skulle falla helt utanför rasstandardens ram, men det beskriver en ytterligare och kan sälunda inte betraktas och primeras som de mest typiska och de bästa för aveln av rasen som helhet. Vänd forts...

Att använda exteriörbedömning som mätare av avelsvärde är en annan och inom kynologin mycket vanlig metod. Här gäller det samma sak som i ovan relaterade fall. Man bör nog göra klart för sig vilka faktorer som bör tas i beaktande och hela tiden försöka

befinna sig på Tjuktjärkehalvön. Rasstandarden ger ju det mesta i ett nätskal, men tolkningar är alltid möjliga. Här kan man väl alltid vädra till uppfödarnas objektivitet, självrannskning och goda vilja att verkligen hålla fast vid den typ som lämpar sig för de arktiska förhållanden hunden är skapt för.

Kennallarna och uppfödarna själva bör så långt det lärer sig göra stå på egna ben. De så kallade avelsråden är bra, men enbart som rådgivande organ. Det skall inte vara avelsråden som avtar utan uppfödarna. Jag tror att det är viktigt att det är så, annars känner sig en stor del uppfödare påträppade, och den sanna glädjen att arbeta med hundaveln kan försvinna. Det måste helt enkelt vara fritt för var och en att välja sin egen linje på inriktningen av sin avel. Man diskuterar och hör på experter, vem det nu är egentligen, men fattar själv sina beslut. Smart nog märker man om vägen är den rätta. Det syns i racen, på domarutsläpet och på vilket sätt ens avelsarbetet tas emot av hundfolk i allmänhet. Förakta inte uppfödare av andra raser, de kan komma med nog så värdefulla guldkorn.

Till sist ett anspråkslöst råd som hjälpt mig väldigt mycket som uppfödare av Siberian Husky: Utvidga dina kunskaper till andra hundraser, framför allt inom din egen rasgrupp, men helst även till raser inom samma användningsområde. Till exempel bruks och fågelhundar. Du kan aldrig lära din egen ras ens tillfredsställande om du inte känner till de närbesläktade raserna. Försök sätta in din egen ras i de rätta sammanhangen. Du kan inte komma till insikt om Siberian Husky utan att känna till Grönlandshund, Alaskan Malamute, Samojed, Lajkor och jaktspetsar, fågelhundar, Dobermann, Shäfer, Dalmatiner etc. För att nu nämn några av de viktigaste med liknande egenskaper som Siberian Husky. Kynologen i dag bör utveckla mera mångsidighet för att kunna nå framgång på ett ens litet begränsat område. Tyvärr går utvecklingen i vissa fall i rakt motsatt riktning! Man specialiseras sig på sin egen ras, eller i värsta fall intresserar sig för några eller någon detalj eller egenskap hos sin ras. Detta leder ofelbart till att helhetsbilden suddas ut och man vet överhuvudtaget inte vad man har för en typ av ras att göra med. Man studererar en liten detalj och lär sig mycket om den, men märker inte att detaljen blir allt mer begränsad och teoretiskt kan det sluta i att man vet oändligt mycket om ingenting. Alltså bort med detaljdyrkan och fram för helheten och en större förståelse för rasen. Försök fört att lära dig litet av varje och bilda dig en helhetsbild. Inrikta dig sedan på något som kanse intressera dig speciellt och bygg upp din egen avelslinje, men bli aldrig fackidiot, det har världen allt för många utav på alla områden.

Dessa rader är skrivna i välmighet att läsas av alla som är intresserade av vår underbara ras Siberian Husky. Artikeln är inte tänkt som någon debattartikel eller ens underlag till en dylik. Jag vill enbart lägga fram några synpunkter utan anspråk som är baserade på mina erfarenheter som uppfödare av Siberian Husky. Om någon vill ha ytterligare synpunkter eller komma fram med egna erfarenheter tar jag gärna del av dem, men endast personligen. Att föra debatt i tidskrifter leder tyvärr ofta till missförstånd och ytterligare åsiktsfjärmanden.

Med vänlig hälsning Bo Ekström
Kennel Mekusak
02400 Kyrkslätt
Finland.

Med hund mot Helags

Så står vi där, förgiven klorna grå och kall. Vi har samlatas för att under fem dagar, nu i mitten av september, fjällvandra med våra hundar på högfjället i mörkretten av Helags. Höjdenplats är Härnuddberget. Den Härgedalska hunden har här mere i dalen färgat naturen i de varma gula och röda himmelfärgerna ned alltu mellanochteringarna i föregåtan. Är konditionen tillräcklig? Skall knä och rygg hålla för den tunga last vi har i våra ryggsäckar? Att hundarna är vältrivande och orkar min del av tyrolden, det kan man segra för givet.

Första dagens mål är Hittsjön, som ligger rak i norr i linje ned Fjälljägarstugan, men ej på samma höjd. Fjälljägarstugan är välbesökt för fjällvandringen.

Redan nere i dalen, när vi skall passera Ljusnan, söder den första besvärligheten. Det är hängbron över Ljusnan. Här blir hundar ned vana att passera utströmmande vattnet på en rund smal stock, vilket borde kräva ett större mod, bestänksamhet. Men har du spätt på en jättelång svajande broskrapa, koncke du förtär, själva durken i bron består alltså av metall. Genomsiktken, obehaget att sätta ned taennarna och svaja det, upplevs av hundarna som obehagligt.

Opp på kall fjället

Det bär uppför de två första kilometrarna, upp genom en förgätskande lövskog, upp överför trädgränsen upp på kalfjället.

Under den första halvmilen följer vi den väl uppträppade leden. Sedan blir det ut i viand forts....

helt obanad fjällterräng och nu går vandringen på 900-1000 meters höjd. Det är förvånande och känner lite ovant att, vid denna relativt sena tidpunkt på året, överallt hörnas välvkommen av vackra små bläcklockor. Vår väg blir nu längre genom alla omvägar förbi vattensjuk mark och tunga, branta uppförslut. Nu blir vägen betydligt längre än vad kartan utvisar... Ildvis avtecknar sig någon av de andra grupperna, som en lång rad hund - människa - hund som en siluett mot den helt molnfrida himmelen.

Efterlängtad lunch

Det har blivit dags för dagens lunchpass, efterlängtat då det ges tillfälle att vi i trötta ben, klävjeväskor och ryggsäckar äter snabbt av och vi sitter vid Hittå, vilken börjar vid den plats vi avser att tillbringa natten och fortsätter som en blå åder mot sydost. Hundarna ligger trötta vid mattar och hussars fötter sedan matningsrum lekande stiger uppåt ur de många Irangökarna.

Här vid Hittå har all mosså och lav pryts av bläcklockor och nedan som i svenska färger tycks säga välkommen till fjällets vandrare.

Lång på 934 m.s.h.

Då vi närmar oss den första lägerplatsen domineras landskapsbilden av den ca 1,5 mil långa Nedalssjön i väster. In sjö som ingår i ett väldigt vatteningsområde sträckande sig in på den norra sidan över riksgränsen. Rakt i norr reser sig mäktigt Predikstolen och det väldiga Helagsmassivet med sina respektive toppar på 1682 och 1797 meters höjd. Landskapet består nu av bolljande grusåsar, vilka bjuder besvärliga uppförsstigar och i utförsbackarna frestas nya munkelgrupper använda som bronar.

Dagsljuset är bara kvar ett par timmar efter det vi monterat tält, utfodrat våra hundar och fått en liten stand av social gemenskap längst ute i ödemarken. Trötta kryper vi in och läter sovsäckarna dan värma oss. Utan i natten hörs någon Grönlandshund njunga sin i natten spöklikta klagusing mot den halva mänkläder.

Nästa lägerplats skall vara vid foten av Helagsjället, vid Helagsjön som här ligger sex meter högre än där vi nu befinner oss.

Och nu molnen tillåter skall vi klättra en lit uppför Helags, men naturligtvis utan den tunga packningen på ryggen.

Mänliknande landskap

Om det inte varer för den tunga markläckan, skulle vi kunna tro att vandringen gick genom ett mänlandschap. Naturen är nu görska enskundig, ett mänliknande landskap belyjande upp och ned över grusåsar. Men den vattensjuka marken och den uppstävda tyngdlagen säger oss att vi fortfarande är jordbunden.

Det andra läget är det Första spacka likt, men som vi placerat tältet har verkligen glebygd upptäckt. Lätertannenminnen soker avstånd i stället för gemenskap i sitt fjällboende.

Naturligtvis lurar naturen oss på dagens konfekt. Då vi slår upp ögonen hänger tunga moln långt ner på de höga fjälltopparnas sidor. Dagens omständigheter säger att de som önskar gå till Helagsstationen och de andra för fria aktiviteter, får minst del gick vi med lätta, glada hundar längs Helagsjön ner till Nedalssjön. En kyligt rå vind drar in från väster.

Lång vandringsdag

Efter två övernattningsar på samma lägerplats bjöder den fjärde dagen på en lång vandringsdag i ett mycket omväxlande landskap med många skiftande väldertyper. I dagets vädre.

Nu är vi på väg mot nästa lägerplatsen som är belägen mellan Lill- och Stor-Hittåklippen. Här är landskapsbilden inte längre enskunda, vi möter andra vandrare som glada konstaterar att hundarna här på egen ryggsäckar.

Vid Fältjägarstugan

Hälvtvecka, vid Fältjägarstugan, skall vi rasta och förryna krafterna genom att tillföra kroppen näring. Här uppe blåser det väldigt kraftigt, men så är vi nu på över

tusen meters höjd.

Efter rasten bär det av utför. Vi går ner mot renskogen i sismernas land. Vandringen går öster om Oratjärnarna förbi Mittåsåsen och ned mot Mittåså dalsgång. Här möter oss nu rengården och några strörenar oros hundarna som får vittring på dem. Dessa renhagar och gården sträcker sig nu kilometervis och tillhör sammerna i Mittådalen by.

Nu kommer vi åter ner i den prunkande höstskenen där något enstaka hjertron placeras och bärkarnas portlande, renas vatten läskar torra strupar.

Utanför några av renhagarna ligger renkadavéer, kanske är det djur som blivit nertrampade i gjerdets trånga passage under drivningen till den nu pågående slakten på Flatret.

Sista natten

Den sista lägerplatsen blir den vackraste. När vi passerat Hittå, finner vi den vid en liten glad bäck. Här finns ett litet vackert fall, där vattenet i mindre vattenfall stödsar ut för stenarna. Det känns fel att denne kväll låta tråtheten tända till överhand. Nu den sista natten flammat på några ställen lägereldarna mot den mullna himmeln och de gängna diagarnas erfarenheterna byts i natlmörker. Snart har eldarna falnat och den lätta kyliga natten sveper in över tältläget.

Tidig morgon sedan natten ännu dröjer, letar sig lätta slinger upp ur Irangökken. Det känns vemodigt att snart lämna sina två- och fyrbenta nyförlärvade vänner.

Nu startar hemfärdens över tunggången, vattensjuk mark. Men plötsligt står vi vid den vackra fäbodvallen Jens-Persvallen framför vilkena grå, fäkande slugor nägra vita fröbollar av maskrosen avtecknar sig i det lätta daggregnet.

Ner mot Ramundbergets parkering går vi förbi Gruvvägen, där man en gång haft gruvdrift uppe på fjällkanten.

Blöta och lite smutsiga anträder vi hemfärdens utan att fått uppleva den underbara gesenskapen och tillfället att knyta bekantskaper med deltagarna i andra grupper... Efter ett helande bastubad och vid en god middag som det var fallit i Grüvelsjön en vecka tidigare. Därav blev inget...

Julkappstips

Priserna gäller för inneliggande läger. Det är väldigt snö marginer påutförsäljningarna och de täcker knappt våra kostnader.

Grå collegeträja med lång ärmar och rund hals. Alla vuxenstorlekar.

Pris: 62kr/st.

Dito " " Barn 6-8 och 10-12 år.

" 56kr/st

T-shirts, grå, vita och röda i superkammat egyptisk bomull ned blått klubbmblem på bröstet. Ange storlek.

Pris: 32kr/st.

Snygg skjorta i förstklassig bomull. Vit med litet klubbmärke t.v.på bröstet. Storlekar för både män och kvinnor.

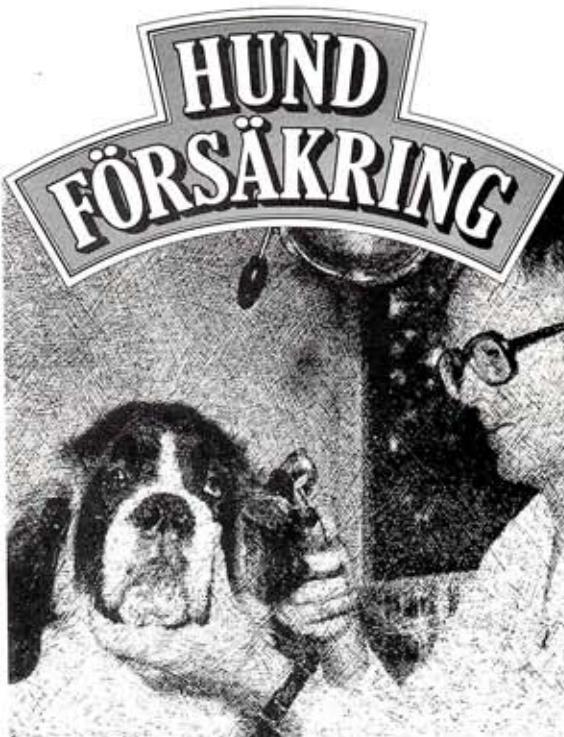
Pris: 66kr/st.

Fotplatta av Väldalsmodell med klubbmärke. I acryl.

Pris: 17kr/st.

Klubbmärke fastsatta på säkerhetsnål. Blått emblem på silverfärgad bott. Pris: 19kr/st.
Klubbmärke hängande i halskedja. Pris: 20kr/st.

Beställes hos: Barbro Drøgge, Glädjen 193 00 Sigtuna. 0760/55 171
eller hos Solveig Granath, Falkgatan 29, 970 20 Koskullskulle, Tel: 0970/30 037.

När oturen är framme

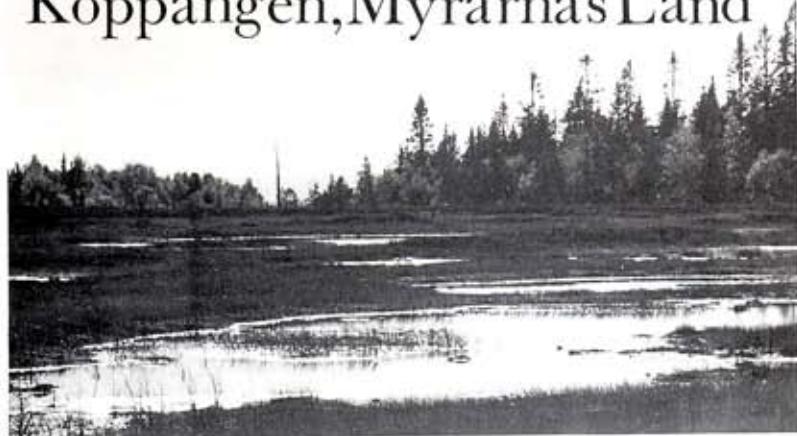
"Hundar får alla sjukdomar människor får" – det är ett ganska riktigt påstående. Men hundar har ingen sjukkassa att gå till – de behöver en egen försäkring. En sjuk hund kan leda till veterinärvärdsräkningar som blir ordentligt kännbara om inte hunden har en försäkring som hjälper till att betala kostnaderna.

En vanlig hundförsäkring i JFB kostar inte så mycket men omfattar såväl hundens liv som veterinärbehandling om oturen är framme.

 **JORDBRUKETS
FÖRSÄKRINGSBOLAG**

20 Stockholm 08-14 3320 Linköping 013-14 6790 Malmö 040-22 0260 Skara 0511-16060 Umeå 090-11 0340

Koppången, Myrarnas Land

När du har passerat Urna på väg norrut mörker du snart att det börjar på brant uppfor. Efter några mil passerar du Emådalen och inlandsisen i en brant backe. När du efter detta börjar se dig omkring – upptäcker du det omfattande myrkomplexet som breder ut sig åt alla håll. Denna myra vilar på en utbreddplatå, på en höjd över havet av 500-600 meter. Höjdflaget och den öppna naturen mot norr och väster har präglat naturen här som påminner om betydligt nordligare trakter i vart land.

I centrum för detta myrkomplex ligger KOPPÅGEN sed i alla rutor vidsträckt i myrfält som utlöpare i alla väderstreck, Hisan, Lickran, Sturmynen, Kinnarörelsmyrnen med flt. Här möts du av näregna och gripande vyer. På de sträck som du kommer sig ur myrarna står vindpinade märtalar, skrovliga granar och prisade bokar. Skogen är hart, tuktad av väder, snö och vind. Grantrapporna är ofta döda och kraftigt ladvärvarna. Snöessernas tyngd har format tallkronorna till längfallande former. Hängen av berg sticker också upp ur myrarna. Tunurberget på 651 m.s.h och intill sitt löpigt hult Korpäkki, 731 m. ö. h. Sveriges högsta skogbeklädda berg enligt berättigen.

Fleralet av dessa myrar med sitt starrväxt var förr en levnadsländighet som foder åt de kreatur som de på 16-1700 talet invandrade i landet. Sedan och sedan in på 1900-talets början var dessa slagsmyror ett viktigt köpobjekt för Brudbygden bänder. I Juli månad samlades folk ute på myrvidderna och sing, lyckel, folk kunde vara samlade och det var näkert liv och rörelse. Höt den upp på ett speciellt tall och fick ligga kvar till tjulen hittat sig i backen och den försök man kommit ihåg häst förlades sedan häst ner till bebyggelsen.

Fäbodar anlades. Så kallade längtfäbodar. Det var småbyarna kring Urna som på det sätt tog vara på vad naturen erbjöd. Längtfäbodarslätt uppe, Blomtäckt, Lickrönens fjäsko med flera anlades på 1800-talet och finns ännu kvar. På 1950-talet upphörde fäbodlivet i Blomtäckt.

På 1940-talet uppfördes ett flygplaningsbrott mitt på Koppången. I båtarna satte sedan upp åt den personal som sponade. Tornet är numera rivet men baracken finns nu kvar i prisvärt ägo.

För tiotalet år sedan var Stig Jublander, Gösta Karlberg och Erik Bellberg häruppe på jakt efter något att logera i mellan träningsträvaren med sina hundar. Häriden blänta och snösäkra terrängen fann de baracken. De lyckades få arrendera den och har fortlöpande

Forts...vänt

med mycket arbete rustat upp baracken. Så snällningom blev det fler polarhundägare som fick komma och träna här uppe och så har det fortsatt. Baracken är nu tillgänglig för alla polarhundklubbens medlemmar som vill ut och träna sina hundar.

Sista året har en generationsväxling skett och stugvärldssysslan vilar nu på Börje Ax i Orsa. I sommar och under hästen har vi Polarhundägare här i Orsa lagt ner mässor av arbete med att röja spår, skaffa ved, ordnat ny vedbod, satt in vedspis med mera. Deltor kostar pengar, Resor och material. Därför är det tvunget att nu justera priser för logi. Baracken är inte särskilt barnvänlig enda riksvägen smiter förbi strax intill och det finns inte vatten eller el. Ett litet 12 Volts elverk finns och drivs med bensin. Här finns det för det mesta två stycken uppkördna spår, ett på 8 kilometer åt översidan av vägen. Ett på ca 12 km på den vänstra sidan av vägen. Se karta i stugan. Det är inte nödvändigt att köra i dessa spår. Det går bra att göra lite friare utflyckter som till exempelvis Flickeråsen, Grätbäck, Inlandsbanans högsta punkt, fjäsko mm. Allt inom en räckjong av ca 10 km.

Blektäts fäbod i mån och blåtsky. Foto: Mikael Stålberg.

Bilden till höger: En av många vindpinade martallar som finns i Kopplingens omgivn.

Skicka till Kopplingen frimöver och aldrig varit där förut: Ing kontakt med stugvärlden Börje Ax på tel. 0250/42269 eller någon annan här i Orsa före du åker. Kom ihåg att ta med dricksvatten, 93-oktanig bensin till elverket samt ordentliga kättningar att binda hundarna i. I baracken får inga hundar vintros. I övrigt finns ordningsregler i baracken.

Mikael Stålberg

Lite siffror och fakta:

Nederbörd:

Extremvärde 1944: 1116mm. Normalt 800 mm. En västlig fjällsluttning ca 1100 mm. I form av snö upp till 140 cm. Vintern längd är ca 200 dagar, dvs snöfuktig mark. Första snön kommer mellan mitten av Oktober och Allhelgonahelgen och ligger ibland kvar en bit in i Maj månad. I fjol kom minstaden av snö den 16 oktober och låg sedan hela vintern. I år kom den den 17 oktober och ligger ännu den 15 November.

Här har det blivit en liten tom ruta. Vad skall vi skriva här då? Jo, att resultatet från årsmötesutställningen i Östersund var inte komplet. Vi redovisade inte valpshoven. Därför får Ni nu veta att i hund-valpklassen vann Arctic songs balto och i tib-valpklassen vann Arctic songs bitti-bus. Agare till dessa är Ingrid och Sören Sundberg i Långshyttan.

**G.FOSSUM
SKIFABRIKK**

Tlf. 02776 80 97 2092 Minnesund

NOME

Längd: 257 cm inkl. bågen
Bredd: 56 cm medamas utsida
Vikt: ca 10 kg
Skidorna har plastbelag och är uppbyggda i spann.

NORDISK

Bild: 7 fots släde med Fossum styrbåge och broms.

6 FOTS SLÄDE

2 bockar
Längd: 190 cm inkl. bågen
Bredd: 48 cm
Vikt: 13 kg (utan broms)

7 FOTS SLÄDE

2 bockar
Längd: 222 cm
Bredd: 58 cm
Vikt: 15 kg (utan broms)

8 FOTS SLÄDE

3 bockar
Längd: 256 cm
Bredd: 58 cm
Vikt: 17 kg (utan broms)

**G.FOSSUM
SKIFABRIKK**

Tlf. 02776 80 97 2092 Minnesund

ALLA FÅR PRIS

Lennart Vippola, Malmens BHK - framgångsrik draghundsförare - utfödrar sina hundar med PRIS.
Vann Nordic Marathon 1981, en 15 mil lång draghundstävling i kravande fjällterräng. Tidigare SM och NM-vinnare.

Agneta Rädberg, känd för framgångsrik uppfödning av mellanschnauzer, tycker att PRIS fungerar fint på hennes hundar.

Statens Hundskola i Sollefteå har efter noggrann test valt PRIS Hundfoder. Rekommenderas även till fodervärder.

PRIS är idag ett av marknadens ledande hundfoder, som vinner uppskattnings hos allt fler hundägare.

Svenska kvalitetsfoder för alla hundar

Hundkost **Hundmat** **Valpfoder** **Hund-Godis**
 helfoder i flingform helfoder i porösa bitar helfoder i porösa bitar
 smakliga och nytliga godisbitar

EWOS AB
 0755 - 340 80

Tävlingsregler

Vid årsmötet i Östersund beslutades att de regler för Nordiska Klubbmästerskap för polarkunder som fastställdes vid en nordisk domarkonferens -79, också skall gälla vid SPHK:s tävlingar.

Därför kommer lagom till tävlingssäsongens uppläkt ett sammandrag av dessa regler.

NORDISK STIL

Vid nordisk stil följer föraren spannet på skidor.

Klasser

Herrar: 1 spann, 2 spann och fler-spann 30 km

Damer: 1 spann, 2 spann och fler-spann 10 km

Viktatsser

Grönlandshund och Alaskan Malamute 25 kg per hund

Siberian Husky och Samojed 20 kg per hund

Tikreducering alla raser -5 kg

Från och med 4:e hunden 10 kg per hund (alla raser) som grundspann räknas de 3 hundar som för tyngsta lasten

EX: 2-spann Huskyhane och samojedtik 20kg + (20 kg - 5kg) = 35 kg

4-spann Grönländare 2 han 2 tik 25 + 25 + (25 - 5) +10 kg = 80 kg

Kördoningar

1 1-spann och 2-spann används kördoningar med en totallängd av minst 110 cm

1 flerspann används kördoning med bronx och med en totallängd på minst 170 cm.

Löpets genomförande

Föraren skall följa spannet på skidor.

Föraren får inte ta emot hjälp

Föraren får inte passera ledarhunden om inte spåret är märkt "fri körning"

Tvångsmedel är förbjude.

Ett spann som uppnås av ett annat skall lämna fritt spår vid första mömning. Med fritt spår menas att både förare och hundar är utanför spåret.

NOME STIL

Vid nome-stil följer föraren spannet till fots eller åker på släden

Klassindelning

Öppen klass Minst 7 hundar. Andra dagen minst 5. Banlängd 25-35 km

7-spann : Högst 7 hundar minst 4. Banlängd 20 -25 km

5-spann : Högst 5 hundar minst 3. Banlängd 15 - 20 km

3-spann : Högst 3 hundar minst 2. Banlängd 10 - 15 km

Utrustning

Släden skall vara tillräckligt stabil för att bärta föraren och den skall kunna

Vänd forts... 25

medföra en hund på ett släkt sätt.

Släden skall vara försedd med griplina, lämplig broms och stötbåge.

Startarrangemang

Första dagen lottas startordningen. Andra dagen startar snabbaste spannet först osv.

Startpunkten bestäms av bågen på släden.

Banan

Banan skall vara tydligt utmärkt. Sväng till höger markeras med röd pil på högra sidan. Sväng till vänster med röd pil på vänstra sidan. Rakt fram med blå märkering.

Körregler på banan

Föraren skall stå medarna, sparka eller springa,

Misshandel av hundarna med eller utan föremål är förbjudet

Det är förbjudet att störa annat spann

Varje hund som startar skall komma i mål, fast vid spannet eller åkande på släden.

Vid flerdagstävling skall samma hundar användas. Hund får dock tas bort men då icke tagas i bruk igen.

Alla hundar skall vara sakligt selade och skall vara fästade med halslinor. Ledarhunden/na får dock vara utan halslina.

Spannet och föraren skall köra hela bansträckan. Om spannet avviker från banan skall det återvända på samma punkt som det lämnade den.

Spann som rymt får inte fördöja eller störa andra spann.

Förare har rätt till fri väg före framförvarande spann när avståndet kryss till 15 m.

Det framförvarande spannet måste ge fritt spår och vid anmodan stanna helt.

Ett spann som passerat har rätt till fri väg i öppen klass efter 4 min eller 1,5 km och i begränsade klasser efter 2 minuter eller en km.

Förare vars spann har trasslat till sig då det passerar ett annat har rätt att be de andra spannet vänta, dock högst en minut i öppen klass och högst 30 sek i begränsade klasser.

Det skall vara minst en spannlängds avstånd mellan spannen.

I målspurtområdet gäller inga företräden.

Målgång räknas då första hund passerar mållinjen.

Om föraren icke följer spannet räknas tiden då föraren kommer i mål.

GENGANGA BESTÄMMELSER

I NM får endast registrerade polarhundar delta.

Löptikur får tävla.

Det är förbjudet att medicinera hund i dopingsyfte.

Alla förare är ansvariga för sina hundar och medhjälpare.

Osporterligt uppträdande på banan och tävlingsområdet är förbjudet.

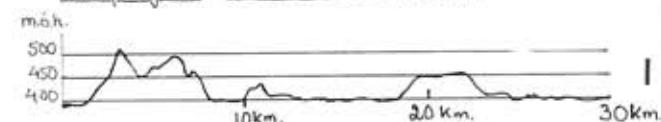
STAMBOK FÖR SAHOJEDER

Här Ulrika Dotzsky i Falun knäpat ihop med mycket mod. För att det överhuvudtaget ska bli möjligt att trycka den måste du som är intresserad höra av dig till henne.
Adressen är: c/o Bergman, S Mariagatan 15 791 72 Falun. Tel 023/ 285 34.

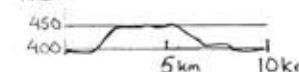
POLARHUNDEN:s TÄVLINGSKOMPENDIUM 1982

DETTA KOMPENDIUM ÄR DET MENINGEN ATT NI SKALL RYCKA ELLER PILLRA LOSS FRÅN HÄFTKLAMMORNA. BRA ATT HA TILL HANDS IN-FÖR VINTERNS AKTIVITETER. VI HAR FÖRSÖKT, OCH LYCKATS, ATT KONSTRUERA DEN SÅ ATT INGET VIKTIGT BLIR FÖRSTÖRT OM NI KLIPPER I DET. KOMPENDIET ÄR INTE SIDNUMMERAT OCH SKALL INTE ANSES HÖRA TILL TIDNINGEN, DÄRFÖR HAR SIDORNA BOK-STÄVERATS FRÅN A-L. AV UTRYMMESSKÅL KOMMER BANPROFILERNA TILL NORDISKA MÄSTERSKAPEN ; HARA PÅ DENNA SIDA. (SID A) RESTEN PÅ SID. B & C SAMT ANMÄLNINGSSBLANKETT PÅ SID 1. GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR ALLIHOPA !

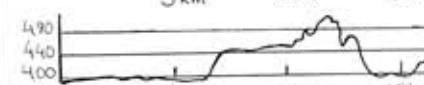
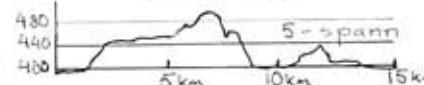
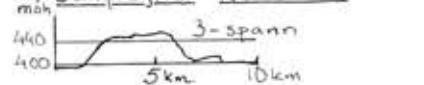
Banprofiler Nordiske stil NM:Harsa 1982.

moh

Banprofiler Nome stil:

a.

Svenska Polarhundklubben

Inbjudan till

NORDISKT KLUBBMÄSTERSKAP I DRAG FÖR POLARHUNDAR 1982

Svenska Polarhundklubben har återigen nöjet att inbjuda till rubricerande mästerskap och hoppas kunna bjuda på en sportsligt rättvis tävling.

Tid:

19 - 21 mars 1982

Plats:

HÅRSAGARDEN, en väl känd träningsplats för den svenska skideliten. Många stora draghundstävlingar har tidigare ordnats här. Bl.a. 2 nordiska mästerskap för brukshundar och 1 nordiskt mästerskap för polarhundar.
Harsa ligger i Hälsingland c:a 20 km. sydväst Järvsö, som ligger efter väg 83 mellan Bollnäs och Ljusdal. Vid alla tveksamma vägkors kommer Du att finna skyltar med texten NM POLARHUNDÄR.

Klassindelning: Se bilaga I

Startavgifter:

Seniorer:	Sv.Kr. 50:-- för 1 dag
	Sv.Kr. 75:-- för 2 dagar
	Sv.Kr.100:-- för 3 dagar

Juniorer: Sv.Kr. 50:--

Anmälan:

Anmälningsblankett se bilaga II, insändes till:

Ingrid Hans
Almo 35
S - 790 34 Siljansnäs tel: 0247/22689
Sverige

Startavgifter insättes på Svenska Polarhundklubbens postgiro nummer: 39 72 45 - 2

Skriv på postgirotalongen att det gäller NM-82 samt vilken klass/klasser det gäller.

OBS:

Anmälan utan startavgift kan ej godkännas.

Sista anmälningsdag:

Onsdagen den 24 februari 1982

Pris:

Svenska Polarhundklubben har fått ett paketpris av Harsagården. Det innebär att Du kommer till anläggningen på Torsdag den 18/3 till middag.
Du äter frukost, lunch och middag på fredagen, likaså äter Du frukost, lunch och middag på lördagen och på söndagen får Du frukost och lunch. Till måltiderna serveras enkel måltidsdryck och kaffe.
Sänglinne, handdukar och daglig städning ingår också i priset som för 3 dygn blir 505:-- Sv.Kr.

Hundarna:

Hundarna räknar vi skall ligga utomhus.

Vaccination:

Giltigt vaccinationsintyg, högst 2 år gammalt, skall medföra till alla hundar som medtas till Harsa, även för dem som ej deltar i tävlingen.

b

Nordiskt klubbmästerskap i drag för polarhundar 1982

KLASSINDELNING

Nome - stil: Öppen klass - seniorer damer/herrar
Bantängd 25 km. Köres den 19 och 20/3

7-spansklass - seniorer damer/herrar
Bantängd 20 km. Köres den 19 och 20/3

5-spansklass - seniorer damer/herrar
Bantängd 15 km. Köres den 19 och 20/3

3-spansklass - seniorer damer/herrar
Bantängd 10 km. Köres den 19 och 20/3

3-spansklass - juniorer damer/herrar
Bantängd 10 km. Köres den 19/3

Nordisk stil: 3-flerspannklass - seniorer herrar
Bantängd 30 km. Köres den 21/3

2-spansklass - seniorer herrar
Bantängd 30 km. Köres den 21/3

1-spansklass - seniorer herrar
Bantängd 30 km. Köres den 19/3

3-flerspannklass seniorer damer
Bantängd 10 km. Köres den 20/3

2-spansklass - seniorer damer
Bantängd 10 km. Köres den 20/3

1-spansklass - seniorer damer
Bantängd 10 km. Köres den 20/3

1-spansklass - juniorer damer/herrar
Bantängd 10 km. Köres den 20/3

Viktsatser i nordisk stil: Alaskan Malamute, Grönlandshund - 1-spann - 25 kg.
" " " " - flerspann - 25 kg /hund

Samojedhund, Siberian Husky - 1-spann - 20 kg
" " " " - flerspann - 20 kg/hund

För tif, oavsett ras, minskas med 5 kg i alla klasser.

OBS:

Deltagande hund skall vara minst 18 månader.

För mästerskapsklass fordras minst 3 anmälda och startberedda i varje klass. Start kan ske, men mästerskap utdelas ej, med mindre än 3 startande.

C

Älgsjö-Trail

INBJUDAN TILL ÄLGSJÖ TRAIL 6-7 MARS 1982 I FILIPSTAD

ÄLGSJÖ TRAIL ÄR EN 2-DAGARSTÄVLING OM 2x40 KM MED ÖVERNATTNING I TÄLT. DEN GER DE TÄVLINGSINTRESSERADE MÖJLIGHET TILL EN SPÄNNANDE KAMP PÅ EN UTSLAGSGIVANDE BANA SAMTIDIGT SOM DE MINDRE TÄVLINGSINTRESSERADE KAN NJUTA AV EN VILDMARKSTUR I OMVÄXLANDE NATUR. TÄVLINGEN ÄR ÖPPEN AVEN FÖR BRUKSHUNDRASER, DOCK RÄKNAS FÄGELHUNDAR SOM EGEN KLASS. I ÖVRIGT TILLÄMPAS NORMAL KLASSINDELNING FÖR NORDISK- RESP NOME-STIL. UNDANTAGET 3-SPANN NOME, DÄR TVA SPANN KÖR STAFETT HALVA VÄGEN VAR OCH BYTER STRÄCKOR ANDRA DAGEN. TÄVLINGSENHETEN HJÄLPER TILL ATT HITTA EN TÄVLINGSKAMRAT TILL DE SOM SAKNAR SÄDAN. DESSUTOM FINNS TURKLASSER UTAN TIDTAGNING. SAHLIGA KLASSEER UTM 3-SP NOME MEDFÖR SIN CAMPINGUTRUSTNING PÅ SLÄDEN.

UPPLYSNINGAR OCH ANHÄLAN, SENAST 19 FEB 1982, GENOM HANS LÖFGREN, TEL 0590/11486 SÄKRAST 17.30-19.30.

PM OCH VÄGBESKRIVNING M M UTSÄNDES EFTER ANMÄLAN.

d

Polarhund-SMi Koskullskulle

Härmed inbjudes Ni till Svenska Mästerskapen för Polarhundar i Koskullskulle 27-28 Februari 1982.

Regler:

Start och mål:

Program:

Förläggning:

Anmälning:

Anmälningsavgifter:

FJÄLLTUR: För dem som i samband med SM-tävlingarna vill ge sig till fjället för en längre vandringstur, kan ta kontakt med Karl-Olle Sandqvist på telefon 0970/ 211 72 för diverse tips och råd.

VÄLKOMMNA.

VI VILL HA EN "BINDANDE" BESÄTTNING AV:

Svenska Polarhundklubbens nya thermooverall. Det blir samma kvalitet som den svenska Brukshundsklubben säljer till sina medlemmar och till landslaget. Den kostar runt 400:- i gult och blått utan företagsreklam. Ned företagsreklam kan priset komma att bli avsevärt lägre. Men för att kunna lägga ut en provorder i storlekarna large och extra large måste vi göra en gallup av det här slaget. År du intresserad skriv eller ring till:
Björn Tillberg, Folkets Husgatan 7 810 70 Älvkarleby 1, 026/ 728 59. e

→Tävlingsprogram 1982

Datum	Tävling	Plats	Klassen	Arrangör	Arbetsplan
<u>DEC</u> 5 5-6 13	Sönders-loppet Träningsläger None	Tärnö Långphykum Malung	Alla None 3,5,7	SPHK-IN SPHK SBR Malung	28/11 Ingrid Sandberg 0225/603 44 29/11 Jan Gustavsson 0270/169 14
<u>JAN 81</u> 3	Nordisk cup None Cup	Ursala Institution Institution	Nord 1,2, fler Name 3,5,7	SPHK SPHK	28/12 Kristina Sundin 0250/425 61
10	Nordisk Cup	Institution	Nord 1,2, fler	SPHK	6/1 Lasse Gustavsson 0247/700 02
17	Rokos-jöen Sled dog Race	Norge	?	Elverum TK	10/1 Anders Juhlander 0247/700 09
16-17	Nordkalottcup Polarhundcup	Boden Rättvik	?	Kiruna SBR SPHK-IN	
21	None-Cup	Glossaröd	Alla Name 3,5,7	Nordanstig SBR	9/1 Ingrid Hans 0247/22 689
24	Vinterianling	Ursala	Alla Nord 1 spann None 3 spann	SBR SPHK	Petter Paulsson Norge 03/846049
29-31	Staffettet	Lävåsen	?	15/1 Janne Gustavsson	0270/169 14
<u>FEB</u>					←→ ←→
6-7	EH	Hälvensås Tirolen Österrike	Name Alla None Alla ?	Eje Gruner 0525/11 059	
6-7	Nordkalottcup	?	Kiruna SBR		
7	None Cup	Hedemora	Name 3,5,7	SPHK Hedemora	23/1 Stig Persson 0225/710 78
14	None-Cup	Givle	Name 3,5,7	SPHK Givle	30/1 Janne Gustavsson 0270/169 14
20-21	KM SvSHK	Lävåsen	Name alla	Eje Gruner	
21	Nordisk Cup	Lävåsen	Nord 1,2, fler	SPHK	14/2 Ingrid Sandberg 0225/603 44
					←→ ←→

Datum	Tävling	Plats	Klassen	Arrangör	Arbetsplan
<u>MARS</u> 5 - 6	Nordisk Mästerskap	Elverum	Name 3, äppen	Elverum TK	
6 - 7	Nordisk Cup	Norrlänje	Nordisk 1,2, fl	SPHK	27/2 Jack Andersson 03/27 66 89
6 - 7	Älgsjö Trail	Filipstad	Alla	SvSHK	Se inbjudan
13 - 14	Fäbod-draget	Idreberget	Nordiska alla	SBR Borlänge	lokal brukshundklubb
19 - 12	N/S Polarhundar Härja	Horn Rättvik	Alla	SPHK	se inbjudan
28	Nordisk Cup	Horn Rättvik	Nordisk alla	SPHK	22/3 Gösta Karlberg 0248/140 25
20 - 21	Separal-lopet	Norge	None	Elverum TK	
26 - 28	Lappi-Ajo	Rovaniemi	Nordisk alla	Are Söder	Se inbjudan
26 - 28	Åre-Draget	Skövde	None		
<u>APRIL</u>					
2 - 4	Polarhunddraget Lofsdalen	Nordisk	Nordisk	SPHK	
4	Nordic Maraton	Abisko	Name	Kiruna SBR	Svenska Polarrbundeklubben
4	Parlorenlopet	Gällivare	Alla	Holmen SBR	övre Norrländsbygdens inriktning
4	Fjälldraget	Kiruna	Nordisk alla	Kiruna SBR	Svenska Brukshundklubben
16 - 18	Seminarium	Vallbo	None	SvSHK	Trekkrandsklubb
					Svenska Silverjan Hunskylubb
					— " —
					Nordisk
					Sidhundeklubb

förkortningar: SPHK = Svenska Polarrbundeklubben

SPB = Sveriges Polarrbundeklubben

SBR = Svenska Brukshundklubben

TK = Svenska Tärnöklubben

SvSHK = Svenska Silverjan Hunskylubb

SHK = Svenska Hundeklubb

Vi har förtat namnetill en så komplett tävlingskalender som möjligt, och har därför tagit ned alla medlemskap i den arrangerande klubben.

Om tävlingen vi känner till, som kan ha intresse för polarhundslära, observera att de i vissa fall krävs medlemskap i den arrangerande klubben.

ÅREDRAGET 1982

26 27 28 Mars

Åredraget är en tävling både för elit och för de som vill ta det lite lugnare.
Åredragets bana är förlagd i relativ kuperad fjällteräng i trakterna kring SYLARNA.
Banan har en längd av ca 10 mil och är uppdelad i tre dagsetappar. Två övernattningar sker i eget medfört tält.

Varje ekipage består av två förare och ett hundspann med en eller flera hundar.
För att framgångsrikt kunna genomföra tävlingen kommer flera faktorer att bli avgörande bl.a f j ä l l v a n a, orienteringskunskap, kondition/åkskicklighet och inte minst viktigt samarbetet mellan förare och hundar.

För de som vill ta det lite lugnare har vi en turklass med ledare. Den gruppen åker en något kortare bana och det finns tid att sitta och fika och diskutera nyvunna eller tidigare förvärvade erfarenheter. Även för turklass med ledare gäller att hundar och förare måste vara väl förberedda.

VI HÄLSAR ALLA GAMLA OCH NYA ÅREDRAGARE VÄLKOMNA TILL 1982-
ARS TÄVLING.

Tävlingsklassen är indelad i en - två och flerspann (Nordisk eller Nome) St. fågelhundar och övriga raser.

Turklassen kan åkas med eller utan ledare.

Från och med 1982-års tävling gäller följande: Om en fågelhund finns med i ett spann så tävlar spannet i klassen stående fågelhundar.

Regeländringen har tillkommit för att skapa rättvisare tävlingsförhållande inom klasserna.

ANMÄLNINGSBLANKETTER och övriga data om tävlingen kommer att finnas tillgängliga omkring jul men kan beställas redan under adress:

ÅREDRAGET BOX 150 830 19 STORLIEN

ÅREDRAGSKOMMITTEN

Lolle Tronje	0647/ 10884
Peo Sunnerheim	0647/ 10088
Wille Carlsson	0647/ 70336
Bosse Nilsson	0640/ 41219

NORDISKA MÄSTERSKAPEN I HARSA 1982

TÄVLINGSANMÄLAN

Förarens namn: _____ Alder: _____

Adress: _____

Postadress: _____ Land: _____

Tävlingsklass: _____ Hundras: _____

Tävlingsklass: _____ Hundras: _____

Alder - hundarna:
(gäller samtliga hundar i spannet)

RUMS- OCH HELPENSIONSBESTÄLLNING

Namn: _____

Jag räknar med att komma till Harsagården den c:a kl.
(Middagen serveras mellan klockan) 17.00 - 18.00

Jag vill helst bo i 2-bäddsrum

Jag vill helst bo i stuga

Jag vill bo tillsammans med: _____

Övriga önskemål: _____

PRESSTOPP!

Svenska Polarrhundklubben inbjuder tillsammans med några ranklubbar, främst spetshundsgruppen till en första föreläsning i ett planerat hundsymposium under 1982.

Lars Fält kommer att föreläsa över ämnet "beteenden och avei" LÖRDAGEN DEN 16 JANUARI 1982 KLOCKAN 19.00 på UPPSALA UNIVERSITET lärosal X.

Om det visar sig att intresset för denna form av utbildning är stort, kommer inledningsföredraget även att hållas i andra landsändar och följas av seriens övriga lektioner som har de ledande specialisterna i de olika ämnena som förelässare.

Uppsalaforedraget kan komma att avryndas med att vi går ut och dricker en kopp kaffe eller åter en bit mat och fortsätter samtalet.

Entre: 10Kronor. Bra parkeringsplatser finns bakom universitetsbyggnaden i och i anslutning till Kyrkogårdsgatan.

Du är HJÄRTLIGT VÄLKOMMEN. Du och Din hund har glädje av det här arrangemanget. Ev. Frågor besvaras utav: Björn Tillberg, Folketshusgatan 7, 810 70 Älvkarleby 1, Tel 026/720 59 mellan 18 och 1900.

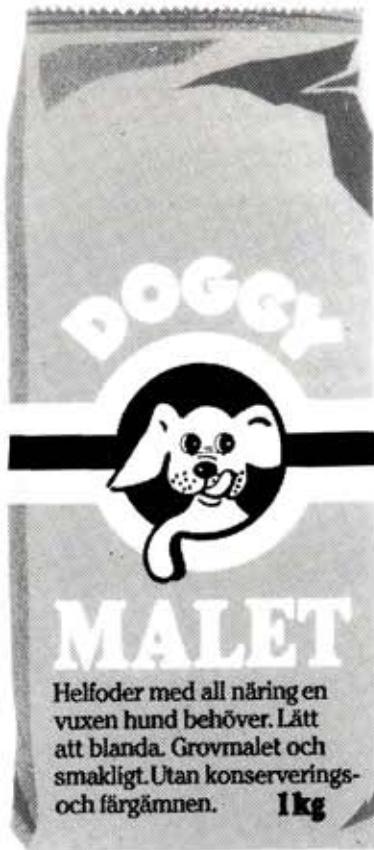

DOGGY MALET ÄR HÄR

Lättare för dig att servera.
Smakligare för din hund.

FINNS ÄVEN I 5 & 15 KGs
EKONOMIFÖRPACKNING

DOGGY-FODER AB, 447 00 Vårgårda

j

NANUK Produkter

Rödhusgatan 5, 831 41 ÖSTERSUND Tel. 063-10 43 87

KOPPEL och HALVSTRYPHALSBAND, tillverkade av 100 % nylon.
Finns i följande färger: brunt - grönt - rött - blatt

PRISER OCH STORLEKAR:

K O P P E L:

18 mm brett	2 m långt	35:-	30/45	30	anger halsmått i cm	
18 mm brett	2,6 m långt	38:-	30/45	35/50	40/55	15:75
25 mm brett	2 m långt	38:-	40/60	45/65	50/70	17:-
25 mm brett	2,6 m långt	40:-				

JAG BESTÄLLER

NAMN

ADRESS

POSTADRESS

H A L S B A N D:

30/45 - 30	anger halsmått i cm
45	anger största vidden i cm

TEL.

ETT TÄLTGOLV FRÅN
NANUK Produkter

Rödhusgatan 5, 831 41 ÖSTERSUND Tel. 063-10 43 87

Tältgolv är tillverkat i grön halvvez och isolerat med cellulofaser.
5 eller 10 mm tyck.

Pris inkl. moms 83.50 kr 5 mm 95.50 kr 10 mm

10 — antal för varje vinkel

Ett tältgolv i tägtform, önskad vinkelning och placering av stolen
Alla mått i cm.

Jag beställer följande artikel:
Namn: _____
Adress: _____
Postnr.: _____
Lm: _____

K

Nytt från Norr...

Medlemsmöte SPHK-ÖN 26 - 27/9 1981.

- Just nu är det ett rasnamn som figurerar i pressen.
 - Vi ska inte ägna oss åt personförföljelse, men vi måste på något sätt försöka få folk att förstå den här rasen.
 - Många glömmer det stora ansvar som följer med stora spann.

Replikerna är hämtade från Övre Norrlandsavdelningens medlemsmöte i Suorsapakte den 26 september. Anledningen var att några dagar före mötet hade två huskies kommit förlorade i Gällivare och ritvit sex får så illa att de måste avlivas.

Tidigare samma vecka hade två huskies varit lös i trakten kring Kvikkjokk och blå dödats en terrier innan de gav sig på en get och slutligen infångades. Båda händelserna hände på tiden gärna försätsidor.

Jan-Erik Blomquist, Tärendö, med sex huskies varnade för en situation som i Norge.

- Där har det gått så långt att just huskies har blivit den största marodören bland får och vilt.

Ake Kristedal, Boden, som är veteran när det gäller polarhundar:

- Det handlar också om ansvar när man avtar fram kullar och säljer valpar, att man inte säljer valpar till vem som helst.

Många på mötet ville att styrelsen ska göra en aktion i den lokala pressen för att skapa förståelse för huskies i synnerhet och polarhundar i allmänhet. Mötet gick dock på den linjen att först prova med en uppmaning i "Polarhunden" om att alla hundägare visar ansvar och ser över sin humphållning så att olyckor med får och andra djur undviks så långt det är möjligt.

Medlemsmötet fick också en rapport om att det kommande Suosaloppet (den 5 december) inte kommer att kortas till den föreslagna sträckan på ca 10 km. Något kortare komme banan att bli på grund av en skogsbilväg som brutits genom området.

Diskussionen kring längden på loppet, som i dag är ca 18 km, uppstod förra året då banan var ovanligt tungkörd på grund av drivsnö. Flera slädhundkörare menade då att det var för tidigt på säsongen att köra så hårt och så långt med hundarna, att de då inte var tränade för mer än en mils tävling.

Styrelsen för SPHK-ÖN har också diskuterat Suorsaloppets längd och beslutat att rekommendera arrangörerna i Tärendö att behålla den ursprungliga banlängden. Främst därför att Suorsaloppen inte har karaktär av tävling utan mer av säsongsupptaksträff.

Nästa årsmöte beslutade mötet i Suorsapakte förlägga till Boden och i samband med årsmötet också köra "Polarhundcupen". Datum för årsmötet sattes till den 21 januari. Ansvaret för de praktiska arrangementen kring årsmötet blir Ake Kristedal.

Mötet beslutade också att under den kommande säsongen försöka få igång något som kan liknas vid serietävlingar inom distriktet. Olika små tävlingar som arrangeras i Piteå, Skellefteå, Jokkmokk, Boden och Tärnö. Där själva formen på tävlingen inte är så avgorande, utan mer att folk får träffas och köra hund tillsammans. Genom att skapa ett mönstersystem som uppmuntrar den som deltar i alla tävlingar ska inlandsborna lockas att

forts. . . Wind

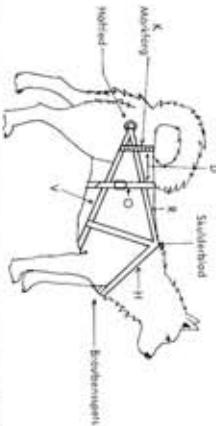
EN DRAGSELE FRÅN

EN DRAGSELE FRÅN **NAUK produkter**

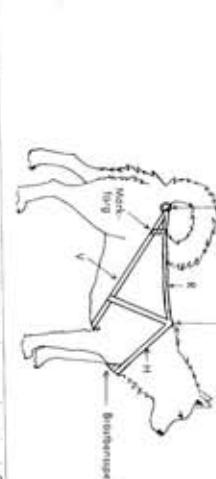

EN NOMESELE FRÅN

A small black dot located at the bottom right corner of the page.

Ett myckelade löne-dragtävlingar. Sedan är två förmåndar i nämnda tävlingar med 100 % rösträtt och röra i hela länet. Brist, brist, brist och ditt.

Nosmiden är rydd i 25 mm band av stålplåttaget 100 kg/m² som sätts ihop i ena änden för att bryta strömmen.

Name:
Adress:
Postadress:
Tel:

四

fara till kusten och tävla, liksom norrbottningarna ska lockas att fara till Västerbotten och tävla.

Styrelsen kunde också rapportera att förberedelserna för Polarhund-SM pågår, att det kommer att krävas en del pengar för att klubben ska orka genomföra arrangementet. Pengar som bl.a kommer att behövas för att få Skoterklubben att köra upp spår, för att betala veterinär och för att betala s.k administration - i det här fallet frimärken och kuvert.

Till sist, ett råd som kom från en medlem från Piteå.

- Sätt hänglås på hundgården! Även om det kan gå som det gjorde i Piteå, där någon klippte upp stängslet i hundgården för att släppa ut hundarna - det tar i alla fall längre tid än om det bara är att lyfta av haspen.

HUR KÖR MAN NORDISKT ?

LÄS VAD VETERANERNA: BÖRJE ANDERRSSON
OCH ALBERT FALCK
SKRIVER I SIN BOK:

DRAGHUNDSKÖRNING

125 A-4 sidor med 100-talet bilder. Innehöller det mesta om utrustning, träning, tävling, spannkörning, turkörning mm
(Obs! Andra upplagan!)

Beställning:

Alt 1: Sätt in 60:- kr på postirokonto nr 71 34 82 - 8

DRAGHUNDSKÖRNING
972 00 Gällivare

Alt 2: Sänd denna talong till

DRAGHUNDSKÖRNING
972 00 Gällivare

Sänd till nedanstående adress

..... ex av Draghundskörning å 60:- kr + portokostnad mot postförskott till:

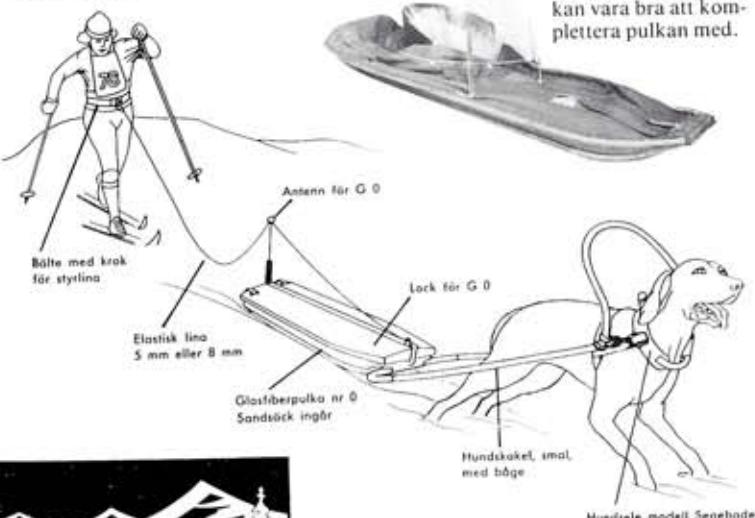

PULKOR och DRAGUTRUSTNING

För turer med familjen

För tävling

Fack 65, 783 00 SÄTER
Tel. 0225/50015

Pris och information genom
Din sport- eller hundaffär

Hösträff i Suorsapakka 26-27/9 -81.

För andra året i rad genomförde ÖND sin polarhundsträff i Suorsapakka utanför Tärenö. Uppslutningen var god, med folk både från kusten och inlandet.

Lördagens aktiviteter började med spikslagning. Där gällde det att slå ner en 5-tumsspik i en granstock. För att få pris måste herrarna slå ner spiken med 4 slag och damer med 6 slag. Sveränast bland herrarna var Paul Juntti, som lyckades få ihop $\frac{1}{2}$ dussin glas. Den enda bland damerna som lyckades få ett glas var Maj-Britt Inga.

Därefter följde Klubbmästerskap i stövelkastning, vilket innebär att man skulle slänga en stövel inom en inhängd bana. Trots att de flesta fick ett träningsskott var det endast ett fåtal som prickade banan. Resten slängde stöveln upp bland trädkopparna.

Klubbmästare blev:

Rüdiger Kasche	26 meter	herrar
Eva Andersson	18 -"	damer
Frederik Junkka	11 -"	pojkar
Tina Lövgren	8 -"	flickor

För barnen fanns en tipsrunda. Det var 13 deltagare som ställde upp. Några med sina föräldrar som följslagsare. Alla som gick runt fick ett diplom och ett litet pris. Vid det här laget var vi alla ganska hungriga och köttssoppan som Leif och Ingrid hade ordnat smakade utsärkt.

På kvällen hade vi ett möte, där i huvudsak vinterens aktiviteter diskuterades. Efter detta var det dags för en av Ö Norrlands bästa veterinarer, Björn Wennman från Älvbyn, att hålla föreläsning och bildvisning om hundens vanligaste sjukdomar. Som avslutning på kvällen visade Åke Kristerdal sina fina fjällbilder som fick oss alla att längta efter vintern.

På söndag morgon vaknade vi till ett strålande väder. Efter frukostbestyrken stod det drägrace på programmet. Sträckan var på två km med vändning runt en stubbe efter halva sträckan.

Resultat:

1. Bengt Anttila	6 SH 3.05	9. Kaija Neijer	3 SH 3.55
2. Mats Lundin	5 SH 3.08	10. Alf Persson	2 SH 4.08
3. Åke Kristerdal	6 SH 3.18	11. Göran Löveborn	2 GR 4.26
4. Kjell Neijer	4 SH 3.25	12. Rüdiger Kasche	3 SH 4.28
5. J-E Blomkvist	6 SH 3.37	13. I Fredriksson	1 GR 4.38
6. H-B Inga	3 SH 3.43	14. Jan Svartberg	3 SH 5.08
7. Tomas Krainer	2 GR 3.50	15. L Brännström	3 GR 6.08
8. Eva Andersson	3 SH 3.54		

Göran Löveborn kastar stövel.

Foto: R. Kasche.

Lorentz Brännström med 3 Grönländare under race. Foto: R. Kasche.

Marknadsöversikt av slädar

SLÄDAR FÖR NORDISK KORNING

POLOHUS

Tillverkare: Horne snickerifabrik
Gösta Karlberg
Horn 54
795 00 Rättvik
0248/140 25

Hålltappgifter:

storlek 1 (brun)
Längd 160, bredd 50, höjd 70 cm.
Vikt: 10 kg, lastar 40 kg

storlek 2 (rött)

Längd 215, bredd 55, höjd 80
vikt: 16 kg, lastar 75 kg

storlek 3 (grön)

Längd 255, bredd 60, höjd 90

Material:

Lammellimad björk och plywood, lastplattor av kraftigt tyg. Hopspord med nylonlinne. It. m. tjustat belag och mässingsskruvar under meden. Broste av galvaniserat järn.

Priser:

Stort 1: 1 600 kr, Stort 2: 1800 kr, storlek 3: 2100 kr, leverans komplet med skidor och draglinor.

Leverensidt:

Lämnas i regel för utgående leverans.

MULTRIPOLAR

Tillverkare: Arne Lindgren
Patolsnövägen 9
913 00 Holmsund
090/235 34

Hålltappgifter:

Längd 180 cm, höjd 87 cm. Vikt: 11 kg

Material:

Björk och furu. Skidor och bårar lammellimade i flera skikt. Valtingssort P-tes belag. Brons.

Pris:

1900 kr färdig, 1000 kr i byggstav.

Leverensidt:

Lämnas för utgående leverans.

STRÖDERGÅSEN

Tillverkare: Lars-Ake Strömborg
Idrottsvägen 4
740 61 Töre

Bild, se annons sid 49.

Hålltappgifter:

Längd 200, lastplattor 50 x 132. Skidbredd: fram 8 cm bak 7,5 cm. Vikt: 16 kg

Material:

Lammellimad björk i skidor och bårar. Lastplanet i furu. I övrigt manus björk, P-tes-belag och bandjärn under meden.

Leverensidt:

Läppad och sammansugad ned 3 mm läderrennar. Lackad 3 ggr med hällock

Pris:

Okänt

Längre slädar kan tillverkas på beställning.

forts... Vänd!

FOSSUM-SLÄDEN

Tillverkare: Fossum Skifabrikk
N-2092 Minnesund NORGE
tel norge 02/76 80 97

Ombed: Wille Carlsson Storlien
0647/703 36

Håttuppgifter: 6-fot
Längd 190, bredd 48 Vikt 13 kg

7-fot
Längd 222, bredd 58 Vikt 15 kg

8-fot
Längd 256, bredd 58 Vikt 17 kg

Material: Hedar och bockar i hickory. Lastflak i ask. Tjockt plastbelag med styrskena. Kan levereras m.broms.

Pris och leverentid: Kontakta Wille för närmare upplysningar

BJÖRKIS-SLÄDEN

Tillverkare: Suomijoki snickeri
Sune Stråberg
Gröv fogdegatan 1 b
981 36 KIRUNA
0980/805 16

Håttuppgifter: björkin
Längd 200, bredd 61, höjd 80 cm
Lastplan 120x56. Skidbredd 78
Vikt 11 kg

Material: Limmad plywood med björkförstärkningar. Glidytta med 5 mm plast (fastskruvd). I övrigt helt i björk. Högorna lummellimmade. Hopsnärd med nylonlinna. Ytbehandlad med benarolja.

Pris: Björkin 1 350:-
Björkinkis 478 :-

Leverentid: Finns i regel för omgående leverans.
Lastsläde Björkis med ett lastplan på 170 och skidbredd på 10 cm kommer att tillverkas efter nyår. Ca pris 1500 + moms. Även andra slädar kan tillverkas efter beställning.

ØY-LØKK

Tillverkare: ØY-LØKK
Jack Andersen
Box 2501
171 02 Oslo
08/27 66 89

Håttuppgifter: mod 1
Längd 220, bredd 60, höjd 90. Lastplanet 170 x 50, Nedarna 200 cm långa
75 mm breda. Vikt 16 kg, maxlast 120 kg

mod 2
Längd 280, bredd 60, höjd 90. Lastplanet 220 x 50. Medar 260 långa och
7,5 cm breda. Vikt 25 kg inkl draglinor och skaklar. Maxlast 180 kg.

Material: Helt i ask. Skidorerna, bockarna och stötfångaren liminerade i flera skikt. P-tex 2000 race-belag. Släden är tappad och surrad ned med nylondlinor.

Priser: 1: ca 2 200 kr
2: ca 2 500 kr

Leverentid: Kommer att sättas senast 1982/83 finns för omgående leverans. Denna säsone
skall släden utprovats och finnas ej för försäljning.

NÖME-SLÄDAR

SEGBÄDEN - KLUNDYKE

Tillverkare: Segebäden-Berg AB
Fack 65
783 01 Säter
0225/500 15

Håttuppgifter: Nr 1 (tävlingssläde 2-4 hundar)

Längd 220, bredd 53, höjd 90
Lastplan 51 x 44.
Medarna 210 långa, 38 mm breda
Vikt 8 kg

Nr 2 (tävlingssläde 3-12 hundar)

Längd 250, bredd 53, höjd 90
Lastplan 115 x 44
Medarna 240 långa, 38 mm breda
Vikt 10 kg

Nr 3 (lastsläde)

Längd 245, bredd 56, höjd 90
Lastplan 175 x 45
Medar 220 långa, 50 mm breda

Material: Helt i ask. Medar, stötfångare och handtag är lamelllimmade, övriga delar i massivt trä. Hopsnärad med nylonsnören. Handtaget läderklätt. P-tex belag under medarna. (lastsläden rostfritt stål). Halkskydd på medarna. Broms finns.

Pris: 1: 2 100 kr
2: 2 500 kr
3: 3 200 Kr (varmtliga priser brutto exkl moms)

Leverentid: Finns för omgående leverans.

BJÖRKIS

Tillverkare: se nordiska slädar

Hått: Längd 200 cm. Stäytans längd 84 cm. Skidbredd 60 mm. Vikt 10 kg.

Material: Skidor i limmad plywood med björkförstärkningar. I övrigt i björk.

Pris: 1 237 :-

Leverentid: Omgående

forts... Vänd!

OKY-LOOK

Tillverkare: se nordiska släder

Mättaggifter: Race 1 (upp till 5 hundar)

Längd 27%, bredd 53, höjd 90 cm. Lastplan 46 x 63 cm. Medarna 250 längd 45 mm breda. Vikt 10 kg.

Race 2 (mer än 5 hundar)

Längd 280, bredd 53, höjd 90 cm. Lastplan 130 x 46. Medarna 260 längd och 45 mm breda. Vikt 12 kg.

Last- och lastläde

Längd 280, bredd 60, höjd 90 cm. Lastplan 220 x 55, Medarna 260 längd och 75 mm breda. Vikt 12 kg, maxlast 230 kg.

Priser:

Race 1: 2 200 kr

Race 2: 2 500 kr

Tur: 3 000 kr Beräknade priser

Feverenatid:

Kommer först 82/83. Skall utprovas den här våren.

Material:

Helt av ask. Skidorna laminerade 9 ggr, bockarna 4 ggr och skottförgaren 3 ggr. P-tex 2000 Race-belag.

TOPSLID

Tillverkare: se nordiska släder

Mättaggifter: Längd 27%, bredd 56, Vikt 10 kg.

Material: Hickory och ask. Lamelllinmat. Plastbelag under medarna

Pris:

Lämnas av Willie Carlson Storlien 0647/03 36

LILLEHÄKI

Tillverkare: Aimo Lehtomäki

Sj 496 60 Pyhäntä Finland

Osbud:

Veijo Ahonen, Strängnäs tel

Material:

Helt i Ask.

Mättr:

Bläkt, väger 8 kg

Pris:

1 500 fmk

Feverenatid:

ca 1 månad

Kontakta Veijo för närmare upplysningar!

ARTEC

Tillverkare: Risto Kurnunen

Sj 971 30 Iittilä Finland

Osbud:

Kenneth Pettersson
Björkholtsgatan 28
952 00 Kalix
0923/222 48

Uppgifter: Tillverkar alla typer av släder från lätt tillvingsläder till stora lastsläder.

Material: Björk och ask.

Kontakta Kenneth för närmare upplysningar.

SAMOJED

SLÄDBLODET I SAMOJEDEN DEL II

Av Ulrika Dotzsky

Eftersom det knappast finns någon snö i England kunde man inte fortsätta att använda samojeden som draghund. Den blev rätt och slätt en utställnings- och sällskapsbild.

Först på senare år har man i England åter fått upp ögonen för dragsport. Ett tiotal homespann finns. Mrs. Christina Mc Rae, Zoox kennel föder upp samojeder och huskies. Hon tävlar ofta med 4 samojeder/3 huskies och har t.o.m. vunnit ett lopp, kommit tvåa i ett annat av tre möjliga. Hon avtar på Fairvillasamojeder, hennes mest kända hund är den vackra tiken Zoox Iberia Snowflake. Mc Raes hundar har vunnit det mesta i utställningsringarna. Tyvärr vittnar än idag en del engelska samojeder om de chow-chowar som korsades in för länge sedan.

I USA fortsatte man att arbeta med sina hundar. Världens mest berömda slädhund Rex of the White Ways var uppfödd och ägd av Agnes Mason. Hon hade importerat båda fadern och morfadern från England. Mrs. Mason hade ett eget start spannet med bara samojeder och en egen tränare till dessa. Var de än kan så vickte spannet uppseende genom sitt arbete. Rex visade sig vara en utomordentlig klok och stark hund. Det finns många gamla och beundransvärdahistorier om hans och spannets uppenningar. Mrs. Mason fortsatte att avla på hans blod och Whitecliffhundar har ofta använts som slädhundar. Bl.a. rubbade Rex en gång på 1870 pounds (närmare 1000 kg). Det var nytt världrekord.

Rex finns som stamfader bakom den till Sverige importerade Ch. Kuusjoki Corrine of Snowcliff, "Coro" liksom bekant far till Höymarkens Don Geronimo, den enda svenska samojed som placerat sig mycket bra i Fibödraget. Geronimos moder, Ch Bell-Arin, var i Norge en mycket framgångsrik draghund tillsammans med sin ägare Sven Lagerström.

Dubbel sonson till Rex of the White Way är Kobe's Oni Agra Chief of Incino. Han var ledarhund på R. och B. Wards Oni-Agra kennel som kör nome. De har söner till "Chief" och Elkenglo's Plumer.

Startinda kennel hade ett helt spann med enbart Champions. Grunden till dessa lades av föräldrarna Ch. Starshach's Witangemote och Ch. Princess Startinda, ägare Lloyd Bristol.

Zima Shuba f.-56 var åren 1958-62 ledare för det bästa arktiska spannet vid Big Bear. Det bestod annars av sonen Scotty och huskys. Shu är den enda ledarhunden i ett sådant spann som placerat sig bland de fyra första i varje start: Ågare L. och M. Fishback.

Diana Reise kör med Elkenglo's Plumer och Mac's Snow Queen.

I Österrike och framför allt Schweiz finns samojeder av bra kvalité. Dragsport är mycket populärt. I Schweiz finns bl.a. kennel Jalmal. Dessa länders ävel bygger på importerade engelska hundar, från början flera Kobe hundar.

I Norden är det egentligen bara Finland som kommit igång med samojeder. Det finns bara några undantag i Norge och Sverige. Finland har många champions som tävlar eller har tävlat i drag.

Jenathan- och Juuliankenneln har prövat några hundar. Utställningsvinnaren Kanrisah Pahta och hans syster Kanrisah Sissie tävlar. Det gjorde även deras föräldrar förut, lojon och Perijän Panda. Hajakankennel tävlar med blandat husky- och samejedsponn. Det är bl.a. stamtiken Mirka med sönerna Hajak och Hosjah. Den sistnämnde är far till flera andra slähdjur, t.ex. bröderna Säpojoen Ali och Säpojoen Bruno samt Jenathan Kalinka.

Slähduns-veteranen Niklas är bl.a far till slähdundarna Tarpisten Manolito, Juulian Isiaka-lytti (själv mor till Tuulian Unnenpoika och Juulian Unnenpoika) samt en del andra. Finlands snabbaste samejedtik Lumimaan Leina är ett av hunds många barnbarn.

DEN FÖRSTA LOKALA SAMOJEDTRÄFFEN I UPPSALATRÄKTEN

Jag tänkte jag skulle berätta hur vår första träff kom till och vad det blev av den. Jag har många gånger tänkt tagit med till mig och försöka smälta ihop de samejedigare jag kände till.

I början av september tillskrev jag dessa samma förenings att vi skulle träffas vid Hammarbyns friluftsgård, ta en promenad med våra hundar samt efteråt dricka kaffe och prata samejeder.

Söndagen den 20 september stod vi på parkeringsplatsen vid friluftsgården och funderade: Kommer det några flera eller blir jag och min familj ensamma? Men här och härpå, kl 12 hade det rullat ut 10 hundar och 21 människor för att få en promenad och prata hund. Vi gick direkt till en vandringsled, som kallades Fornstigen, i vackra hufsförger och fick tillfälle att prata och utbyta åsikter. Vid återkomsten till friluftsgården drack vi kaffe vid långbordet och fortsette samtalen om utfodring och mycket annat rörande hundhållningen. Vi tittade på Samojedprinsens tröjor och ärmärken, varvid endel passade på tillfället att köpa nådana.

Gunnel Lekselius visade en växtfärgad näsduk av samejedull som var utsöndertligt vacker. Detta hoppas vi få lära oss vera om i framtidens.

Deltagarna var eniga om att dessa träffar måste fortsätta.

Ninta plunerade träff kommer att ligga runt i början av december, när sedan förbipassivis har kommit. En representant från Uppsalas Brukshundsklubb kommer då eventuellt att delta och instruera i drag.

Ni samejedigare som bor i Uppsala med omnejd och vill delta, ring gärna mig på tel. 018/11 91 57 för ytterligare information, då jag ej har adresser till alla samejedigare. Kurt Johansson v. ordf. Svenska Samojedringen.

SAMOJEDTRÄFF

Söndagen den 17 januari träffas vi samejedigare ute i Bengtscheden, Svärdsjö. Det är det meningen att vi ska prova våra hundar framför pulkor, ja kanske också runt sjön Liljan. Tag med selar och dragfordon om du har. Kom unna som du är. Glöm inte matsäck, grillkorv samt något varmt att dricka. Ni som vill ska skidor bredvid - ta med er det också. Vi startar 09.30. Kör Svärdsjövägen ca 2 mil från Falun, tag sedan av åt höger (Bengtscheden), efter ca 200 m på denna väg svänger en mindre väg in till vänster. Där kommer en skylt att vara uppstallt.

GWRF NORRLAND

Ni i övre Norrland som vill ha kontakt med andra samejedigare för olika aktiviteter här är er till Maria Westman Pl 2458 940 17 LILLEPIIHE tel:0911/43046 eller Katarina Boström Solbackagatan 18 D 941 36 PITEA tel:0911/19525

I Stockholm finns Solveig Jansson Vigeljövägen 23 B II tr 761 00 NORRTÄLJE tel:0176/16047 el. 13143. Hon tränar lydnad med sin hund, men har även deltagit i drag- och spårkurser. Hon vill komma i kontakt med andra samejedigare.

SIBERIAN HUSKY

När jag läst Bo Ekstams artikel och läste om Tjutjekerna blev jag väldigt nyfiken på detta folk och inte minst av hundarna. Från Sovjet och Sibirien finns väl inte så mycket litteratur tänkte jag. Men Nordostpassagen? Nordenskjöld? En vända till biblioteket gav snabbt resultat. Här kunde jag också stjälja lite illustrationsmaterial till Ekstams artikel. Sagt och gjort.

Upptäcktsresanden Adolf Fredrik Nordenskjöld utförde året 1878-79 en epokgörande resa genom att sjövägen följa Europa och Asiens Ishavskust runt så att han rundade Asien. I den bok där han beskriver resan, Nordostpassagen, förkortad upplaga, Niloen förlag 1976, finns en hel del att läsa om tjukterna.

Under den övervintring som Vega och besättningen tvingades göra var de dagligen i kontakt med tjukter. Mycket intressant läsning trots att inget detaljerat skrivs om Siberian Husky eller rättare sagt förbiaterna till våra Huskies. Troligtvis fanns där diverse hundraser och blandningar. Personal blev ofta skyutsade på hundslädar av tjukter. Jag knycker några korta avsnitt ur boken för att väcka ert intresse:

---Hundspann vid hundspann stod varje dag uppdrada eller rättare sagt låg inskränkt framför den av is byggda trappuppgången till Vega och väntade tåligen på att besökarna skulle komma tillbaka eller på den person som jag då och då lät dela ut till de uthungrade djuren---slut på citatet.

Ja, det står lite om deras sätt att hantera hundarna, om slädarnas utseende med mera. Ett spann på 28 hundar nämnas. Jag möchte dra ett citat till:

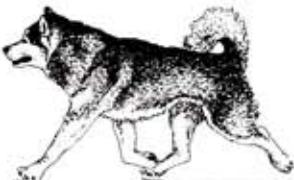
---Tjukty-hundarna hör till namnet ras som eskimohundarna på Grönland, men de är mindre till växten. De är varglika, högbenta, längsbärga och raggiga. Dränen är korta och nästan vanligen rakt upp. Färgen är mycket vaxländande, från svart eller vit, svart och vitfläckig till grå eller gråbrun. Under otaliga släkter har dessa hundar använts som dragare, men föremuat har de inte tjänat som vaktare, eftersom varken eller överkan tyckte förekomma hos detta folk. Förmågan att skälla har de därför totalt glömt--kanske har de aldrig ägt den. Till och med en europeisk kan komma in i ytterhället, utan att hundarna som befinner sig där med ett ljud underrättar sin ägare som sover i det inre tältet, om framlingens ankomst. De är otilliga men inte närskilda snabba.---slut på citatet.

Det finns både kraftiga likheter och likheter med de Siberian Huskys jag känner. Men det har ju gått några handgenerationer sedan Nordenskjöld gjorde sina iakttagelser och våra hundar har ju också levt i en helt annan miljö vilket säkert inte har nättit betydelse.

---Under bortresan som varade 21 ½ timmar, sprang Henkas följeslagare ovbrutet framför slädarna, och även när vi rustade, var han i verksamhet för att söka efter spåret, sköta hundarna osv. Då vi kom till lägret, soy hon inte, men han var ändå lika rask under den följande dagens färd. Under tiden färtade han ingen sprit, ty Henka hade förklarat för honom att han inte skulle orka springa, om han gjorde det. I stället kuggade han förvänansvärt mycket tobak. Under färdens var hundarna inte främst på ett ögonblick. På norgonen låg de till hälften översnöade och soy framför släderna. Vi såg aldrig att tjukterna gav dem föda. De enda de fick var frusna exrementer av räv och andra djur, som de själva snappade upp i förbifarten. Likväl kunde man inte ens under den sista dagen märka någon minskning i deras dragförmåga---slut på citatet.

Läs själva nu. Om ni kommer till någon mer litteratur i ämnet, här av er till red. Originalupplagan kanske har mer upplysningar om detta intressanta folk.

Mikael Stålberg.

ALASKAN MALAMUTE

Debatten på denna sida har tagit fart. Vi får hoppas att den fortsätter i en för Alaskan Malamute positiv anda. Det är skönt att den långa tystnaden är bruten.

I mina tidigare artiklar om AM har jag medvetet spetsat till vissa saker, och detta för att få igång debatt. Det är inte bara den valda representantens stämma som ska ljuda. Alla har möjlighet att göra sin stämma hörd.

Jag vill ändå klargöra några saker angående mina tidigare skrivelser. Det är klart att det som jag skriver är subjektivt, likså bedömningar. I detta fall då det gäller att presentera en hundras. Det viktiga är att presentationen håller sig inom den givna standarden. Jag tror att alla förstår att det likväl för mig som för familjen Kronudd är omöjligt att säga att si och så skall denna ras se ut.

Familjen Kronudd nämner en uppfödare i grannlandet som tagit 4 kollar samtidigt på samma obekrävda hanhund, vilket gav tikar som i något fall var 55 cm i mankhöjd. Detta berör ju inte Sverige direkt men jag tog kontakt med "Grannland" och han anger speciella skäl till denna avel och att det hela stod under noggrann uppsikt av sakuneskap. Några tikar med 55 cm mankhöjd kände han inte till. Däremot en hanhund på 60 cm.

Att jag som familjen Kronudd anger bara skulle ha sett 2 hundar som användts till avel här i landet är helt felaktigt. Jag har sett fler. Antalet AM i landet är nu uppe i exakt 70 stycken, några nya importer plus 4 valpkullar.

Med dessa rader avslutar "vi" detta år och jag hoppas att Ni alla kan taga vara på varje tillfälle i vinter för att köra hund. Tyvärr är vintern all deles för kort.

Möt upp i Orsa och årsmöte i januari. Jag med alla grejer så sticker vi ut i spåret till nämnans.

Jack Andersen.

tips, bokrec. mm

I fjol kom en hundbok, som tyvärr passerade många ras och specialklubbars medlems-tidningar oanmild. Jag tänker på Barbro Eklunds sista del i en triologi "HUND-ENGELSKA" på Förlags AB Vi hundägare. De två första böckerna i triologin heter "Utställningsboken" och "Parning och valning".

Om man vill läsa mer om de fyra polara raserna, utöver vad som Polarhunden publicerar så har nog många av oss konstaterat att det mestta som rör polarrasernas monografier, etc., ges ut på engelska. Även om man är utrustad med gedigna engelska kunskaper står man sig ofta slätt, ungefär som när man skall översätta "bruks-anvisningar till de enklaste tekniska apparater" med andra ord: Man fattar ytterst lite av den text man ger sig på- utan specialkunskaper.

Det är mycket av sådant besvärs som författaren av boken "HUND-ENGELSKA" hjälper oss med. De vanligaste fackterminerna för alla kategorier hundägare finns med i en engelsk-svensk version. Dessutom finns en svensk-engelsk ordförteckning. Den fint genomtänkta boken har också med en färteckning över de för oss nordbor krävliga utställningsformerna som gäller i England samt den rasgruppindelning som gäller på svenska utställningar.

Björn Töllberg.

En fjällvandring sommaren 1981

Söndag.

Vi börjar med att åka båt från Nikkaluokta-7km uppåt Vistadalen. Regnskurar och fint väder om vartannat. Iräkig och jobbig terräng, björkskog, myrar och många bäckar att vadu över. Natascha tog sig en rejäl sista då hon sögs med strömmen i en fors(matte på väg efter men hejdade sig i sista stund) Just innan vi kom till första hängbron försvarann Boletus motte in i ett stenröse så bara ryggäcken syntes. Följderna av denna dykning blev ett skadat knä. Vi fortsatte trots allt ett par km till innan vi slog läger. Resten av kvällen regnade det. Vi kurade med hundarna i tältet och spelade kort.

Måndag.

Vi startar mitt på dagen. Vädret var fint med solisker och lagom blåst. Unghunden Purga var ivrig att komma över en gyttjepöl vilket resulterade i att matte hamnade på ryggen i den. Väl uppe började hon med stortvätt i Vistaugn.

Till Vistaugn var det samma eländiga terräng som dagen innan. I ramen vid stugan tog vi en välbehövlig fikapaus. Sedan vek vi av mot Stuor Räätavagge. Nu kom vi ovanför trädgränsen och hade många fina utsikter. Natascha tog sig en kort tur på egen hand i omgivningen då hon råkade komma löss. Matte fick fram godispassen "illa kvickt" och räddade situationen. Terrängen blev nu stenig. Det fanns ovanligt mycket snö kvar. Natascha och Boletus och Purga visade sitt arktiska ursprung genom att vila sig i snön och riktigt njuta. Sedan förflöt etappen tämligen lugnt i den vackra omgivningen. Vi kom fram till Nallostugan på kvällen. Vi slog upp tältet och åt en behövlig middag. Nedan vi kvällsrastade hundarna studerade vi de vackra fjällblommorna i omgivningen.

EKA-Z.

Tisdag

När vi vaknade låg molnen lågt på fjälltopparna. Vi packade ihop och började vår vandring mot Sälka. Efter ca 300 meter kom vi till ett vad. Ned stor möda tog vi oss över jukken. Väl över upptäckte vi att leden gick på andra sidan. OVER JUKKEN IGENDEN!!!

Vandringen fortsatte på stenig terräng som var besvärlig för hundarna eftersom de fick hoppa mellan de halkiga stenarna. På längst håll såg vi Sälkastugorna som låg vackert inramade av den gröna dalen. Det märktes att vi kommit till Kungsleden ty det var en jämnm ström av vandrare som kom från Ålesjaure. Tältet växte upp likt svampar ur jorden.

Efter kvällsrastningen av hundarna var det dags att rusta oss själva. Vi stände in hundarna i tältet och gick upp till stugorna. På vägen tillbaka ser vi att det rör sig oroväckande i tältet, abciderna fiddar till och ut kommer Natascha och Purga springande, FULL UPPSTÄNDE !!!

Alla hjälpten åt för att fånga hundarna, som förstås tyckte att det var skönt att få springa lösa och sträcka på sig. Men till slut lyckades vi få fast dem. Vi satt sedan ute och spelade kort när vi fick besök av en familj som hade en Grönländshund som hette Jonna. Hundarna fick bekanta sig medan vi pratade polarhundar. När vi sedan gick och lade oss ned sopte fortfarande högt på himlen trots att klockan var över 23.00.

Onsdag

Vi fortsatte nu vår vandring efter fjällvärldens E4(Kungsleden) mot Laijedalen. Till Kebnekåtan gick det tämligen fort. Där rastade vi. Sedan började stigningen förbi Singitjälka. Då upptäckte hundarna en renhjord framför oss, så vi fick god draghjälp uppför. Det började storma och när vi var halvvägs upp på fjället. forts...vänd!

När vi kom ner i Ladtjodalen slog vi upp tälten, för då var vi både blöta och frusna. På kvällen sattvi och lyssnade på när vinden försökte lyfta tälten. Föstäm vi hade stodat tälten med stenor lyckades vinden ändå böja pinnarna i tunneltället så hela taket böjdes inåt. Vi gjorde kväll tidigt, annat fanns inte att göra.

Torsdag.

Vi vaknade av att regnet smattrade mot tältduken. Då vi packade ihop var det oroligt hos hundarna, eftersom en renhjord betade endast ett tiotal meter från oss. Regnet öste ner. Dyblöta kom vi så småningom till Kebnekajse fjällstation. (där märka skillnaden mellan fjällvandrare och turister!!) Vi bestämde oss för att fortsätta till Nikkaluokta. När vi kom fram till båtlämningen fick vi vada ut till båten eftersom vattnet stigit en meter under natten. Det vällade en del problem. Under den halvtimeslänga båtturen blev vi så genomsyklade att vi satt och hopptrade. Den enda som trivdes var Purga som lyckades charma medresenärerna till att bjuda på godis. Äntingen framme i Nikkaluokta där vi bytte till torra kläder och startade den sista biten hemut i en varm skön bil. I Kiruna stannade vi på en grillbar och köpte en stor dubbelpubgare. Det smakade underbart eftersom vi nu var ganska trötta på frysfordad mat. När vi närmade oss Gällivare blev värdet bättre och bättre. TYPISK!

Borta bra men hemma bort! Lycker både hundarna och vi efter den sista dagens väder.
Natascha, Boletus och Purga med mattor.

FOTOTÄVLING

För att uppmuntra till mera fotografering och för tävländens skull, gör vi på prov ett försök till fototävling. Det kan också vara ett sätt att få lite material till tävlingen. För erkehelten och av trycktekniska skäl gäller tävlingen endast svart-vita fotografier.

Vi tror att det finns en hel del talanger inom Polarhundklubben. Fototävlingen omfattar allt med anknytning till hundliv. Givetvis av de raser som vi representerar. Det kan vara bilder från hemmet, hundgården, valprung, hundslagsmål, utfodring, turer, ja området är stort.

REGLER.

Varje deltagare får ställa upp med endast tre bilder.

Den tävlande skall vara medlem i Polarhundklubben.

Den tävlande får inte vara professionell fotograf.

Bilderna får inte tidigare varit prisbelönta i allmänna fototävlingar.

Största format på bildern fär ej överstiga 24 x 30 cm.

Bilderna skall åtföljas av namnsedel i ett slutet kuvert, ett för varje deltagande & med en signatur som skall vara skrivet utom på det igenklistrade kuvertet.

Tävlingstiden omfattar tiden fram till 30 Maj 1982.

Tävlingbidrag skickas alltså in senast den 30 Maj 1982 till Wille Carlsson Box 37 830 19 STORLJEN.

Enväldig domare blir fotograf Joackim Lagerq i Svea.

Fina priser utlovas plus priset att få bli publicerad i något av POLARHUNDENS sommarnummer. Alla tävlingbidrag kommer därefter att returneras till fotografen.

DRAGHUNDSKÖRNING,

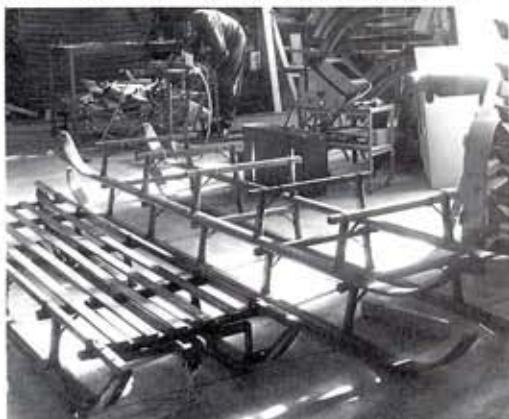
En ny upplaga av den förfamliga handleddningen "Draghundskörning" av Albert Falk och Börje Andersson har kommit. Boken innehåller 125 sidor och ett hundratal bilder och behandlar det mesta om utrustning, träning samt tävlings och turkörning med hund. Boken har tidigare recenserats i Polarhunden nr 3 1981. Se vidare annonser på sidan i detta nummer.

PÅ BESÖK HOS FOSSUMS SKIFABRIKK

Text och Foto: Wille Carlsson

Lolle Tronje och jag gjord här i höstas en resa till Oslotrakten. Vi var bland annat och tittade på Fossum slädfabrik i Minnesund.-Polarforskare över hela världen vänder sig till Fossum när det gäller släder. Numera är det mest seetrar och bandtraktorer som drar och de stora hundspannen användes sällan.

När vi dök upp på fabriken var det jätteigt. Slädar till en "Indisk" expedition som ska till Sydpolen är på väg att färdigställas. Iväg tyska expeditioner hade också beställningar som också skulle göras. Vi fick i alla fall en liten pratstund med Guldbrand och Jan Fossum, far och son.

"Indiska" slädarna

Guldbrand Fossum, mannen bakom slädarna.

Wille: Hur började det hela?

Guldbrand: År 1936 började jag tillverka skidor åt Norska försvarset och omkring 1947 fick jag förfrågan om att göra en släde. Sedan har det bara fortsatt. Nu utgör slädar och pulkar största delen av produktionen. Skidor gör vi inte längre. Av pulkorna går det mest till försvarset. Slädor är en vidareutveckling av Nansenslädan vars kännelecken är att den har brädden både bak och fram. Skidorna är sammansugade med lastplanet. Därav en otrolig styrka på konstruktionen. För hunddragna slädar gör vi också styrbåge och broms.

Wille: Vad är det för material Ni använder i skidorna?

Jan: Vi använder det hänta material som finns för detta ändamål, nämligen hickory. Det är tyngre än andra trädslag som eventuellt skulle gå att använda men styrkan och segheten i slädan tycker vi är viktigare. I lastplanet räcker det med ask. Sliden surras med ihop med läder som tål 9 kilo/kvadratmeter.

Lolle: Har du egna draghundar för att undersöka hur din släde fungerar i terräng?

Jan: Nej, inga egna hundar men jag är ute med andra och kör. Synpunkter får vi från många håll och vi som arbetar här är ett fint team och synpunkter går fram till alla.

Guldbrand: Jag är pensionerad men går hit ibland och tittar till hur slädarna sätts ihop, kanske jag kommer på någon ny liten detalj.

Wille: Jag ser en Nomesläde därborta, är den ny i produktionen?

Jan: Nej då. Vi har tillverkat Nomesläder sedan tio år tillbaka. Vi kan be Björn att ta fram en och montera en styrbåge så du får ta några bilder.

Lolle: Vad har du för gott att säga om den då?

Jan: Fråga den som körmed den. Det är en ren tävlingsläde. Vikten ligger på 10 kilo. Den har 5 cm breda skidor och är enbart för preparerade spår men nu till vintern hoppas jag vi ska ha en Nomesläde med breda skidor och större lastplan färdig för produktion. Forts vänd!

Lolle: Men för att återgå till slädar för Nordisk körning, hur ser de ut? Jag ser barn halvfärdiga i travorna där borta.

Jan: Vi gör tre standardslärar men det går bra att beställa de mått man önskar. En del slädar som gått till Spetsbergen har vi höjt lastplanet så det ska gå fritt från in,sten och annat. Standardslädarna är 6-7-8 fot långa. De har styrbåge i rotting och fjäderbelastad bromm. Det är bra att ha om man bromsar i en sten. En finess med brommen är att den går att läsa i bromsläge. En parkeringsbroma alltså. Alla slädar vi tillverkar har inräntande bockar för att motverka sidoförskjutningen vid körning på skrä.

Wille: Slädarna är ett gediget hantverk och de ser ut att hålla för påfrestningar, men har de inga svagheter? Styrskenan under skidorna. Den tycker jag verkar vara i kortaste linget?

Jan: Kör utan last kan den varv svår att gå på skrä, men med last är det inga problem. Vid skräköring är du också kopplad lina till släden och gå ovanför och hålla emot. Det gäller alla slädar. Men vill du ha en längre skena så monterar vi naturligtvis det. På tal om last vikter så kan du lasta hur mycket du vill. Så långt hundarna orkar. Våra största slädar tar laster på tretusen kilo.

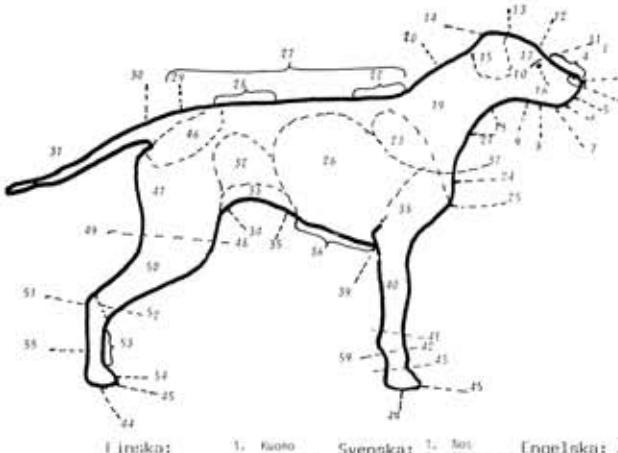

Här har Björn spännt fast en tvärbock och belästat den med tving tills sprickbildning uppstod..

Sedan flyttades den över till en "stege" och spändes fast. Trots att vi alla hoppade på bocken gick den ej utav. Fossum berättade att se har få reparationer. Stötstången fram är uttagt och den brukar de få byta då och då.

Till vänster: Här har en Nomesläde fått sista detaljen på plats. Styrbågen. Jan Fossum bakom släden.

I inskrift: Svenskskrift: Engelska:

- 1. Huuto 1. Apot. Mouth, foreface
- 2. Sterinalnet 2. Nasoborege 2. Nostrils
- 3. Kieru 3. Nosens 3. Nose
- 4. Kuononselkä 4. Narrygt 4. Nasendräkt
- 5. Viileluu 5. Oronpohja 5. Upperjaw
- 6. Viabuuli 6. Ovarilapp 6. Top Tip
- 7. Alaleuka 7. Underkake 7. Lowerjaw
- 8. Alahuuli 8. Underrump 8. Bottom Tip
- 9. Suopisti 9. Muusjuga 9. Corner of the mouth
- 10. Puskil 10. Kind 10. Cheek
- 11. Otsapenger 11. Stop. pannevätsä 11. Stop
- 12. Täykkilä 12. Panne 12. Forehead
- 13. Päälaki 13. Rijassa 13. Skull
- 14. Niitsakhyym 14. Backknol 14. Occiput
- 15. Korva 15. Bra 15. Ear
- 16. Silmi 16. Dja 16. Eye
- 17. Kulmakirvat 17. Djebrayen 17. Eyebrow
- 18. Kaulenlinna 18. Halsyskinne 18. Neck
- 19. Kaulu 19. Hals 19. Neck
- 20. Niskas 20. Recke 20. Crest of neck
- 21. Kaulenslus 21. Rulstrand 21. Throatline
- 22. Saka 22. Masko 22. Withers
- 23. Lano 23. Skuldra 23. Shoulder
- 24. Rinnansöö 24. Bröstspets 24. Proterome
- 25. Eturinna, ryggas 25. Bringga, front 25. Forechest
- 26. Rintakehä 26. Bröstkorg 26. Breast, ribcage
- 27. Selkä 27. Rygg 27. Back
- 28. Lanne 28. Land 28. Loin
- 29. Ristiluut 29. Kors 29. Group
- 30. Hänenintyvi 30. Svansrot 30. Set on of tail
- 31. Häntä 31. Svans 31. Tail
- 32. Kuve 32. Flank 32. Flank
- 33. Yatsu 33. But 33. Belly
- 34. Niivis 34. Ljumiske 34. Grön
- 35. Vattaviliva 35. Bulkinje 35. Underline
- 36. Rintaviliva 36. Bröstinje 36. Chestline
- 37. Olkapääl 37. Skulkeried 37. Shoulder joint
- 38. Olkavarsi 38. Overarm 38. Upper arm
- 39. Kyynärpää 39. Ärmhäipe 39. Elbow
- 40. Kyynärvarsit 40. Underarm 40. Forearm
- 41. Ranne 41. Handloje 41. Wrist
- 42. Valikkimen 42. Mellishand 42. Forefoot with toes
- 43. Kapala varpainen 43. Tass med tar 43. Paw
- 44. Pakla 44. Trampyna 44. Sails
- 45. Kyntet 45. Klor 45. Croup
- 46. Lentio 46. Höft, bücken 46. Upper thigh
- 47. Reisti 47. Lar 47. Middle thigh
- 48. Polvi 48. Kruu 48. Stifle joint
- 49. Polvitaiive 49. Knevek 49. Lower thigh
- 50. Säki 50. Underben 50. Lower leg
- 51. Kinner 51. Has 51. Fork
- 52. Kinnerintivel 52. Hastled 52. Mouth joint
- 53. Valjalka 53. Mellanfot 53. Lower pastern
- 54. Kapala varpainen 54. Tass, fot 54. Hindfoot with toes
- 55. Kannukset 55. Sporrar 55. Hindclaws

--annons--

RENSKINNSKOR RENSKINNSHANDSKAR, RENSKINN, STORA FÄRSKINN, FLANELLSKJORTOR, TYP CANADAMÖNSTER, BÄVERHANDSKAR OCH PÄLSFIBERKLÄDER SÄLJES. OBS! BEGRÄNSAT PARTI.

JACK ANDERSEN Box 2501
171 02 SOLNA.

TEL: 08/ 27 66 89.

Till fjälls med hund

Av Ingvar Gillström

Till Grövelsjön -81 kom inte mindre än ett femtio-tal hundglada mäniskor för att delta i SKK:s fjällfärd. Raser av alla de sorter, från en liten dvärgpinscher till de stora grönlandshundarna. Kanske förvånansvärt för många, klarade de minsta hundarna dagsetapperna lika bra som de störvuxna raserna. Konditionen förbiträddes, samman medan alla tänkbara samhällsgrupper stärktes, För på fjället är allt lika. En eloge måste redan ingressvis ges till Polarhundklubbens medlemmar, starka och fjällvana ledde de grupperna ut i en underbar natur.

Det hade alltså blivit dags för de stora fjällaventyret - till fjälls med hund- en samlings runt våra fyrbenta vänner. Här är det inte prestationen som är det viktigaste. Det är upplevelsen. Det är gemenskapen. För ute på fjället bryts alla soci-ala skräckar, vi samlas till ett fint äventyr.

Uppdelade på sju grupper som rationaliseras till sju, då grupp sex togs bort. Det är det nya räknesättet... Överbaseren Stig Juhlander mönstrade en trygg grupp- ledare. Själv humrade jag och mina två klövjade hundar i grupp sju med Erik och Per från Polarhundklubben, Agneta, Barbro, Maria, Sissel, Yvonne, Astor och Ulf som förväntansfulla deltagare.

Foto: Ragnar Lindberg.

Ryggsläckarna på ryggarna och klövjeväskorna på de större hundarna och ett fint äventyr väntar oss. Vi skulle tillbringa första natten i Feskalen, från Grövelsjön går vandringen på sydsidan av den 1021 m höga Blå-klippen. En värmande sensommarsol strålar och värmer oss, skjortärmar kavlas upp och vi njuter av fjälllivet som i sig bär ett läfte om liv, ett överskottsliv ute i naturen. En flykt från den av oss formade kulturen - vår livsform - som inte ger särdeles stort utrymme för gemenskap i det fria. Det är inte prestationen som är det viktigaste. Det är upplevelsen - gemenskapen. Vandringen går över stenigt fjäll, över mjuka och lätt vattensjuka myrar. Framme i Feskalen, en underbar lägerplats bland knottiga fjällbjörkar, kommer tälten snabbt upp och maten puttras i de många trianglarna. Ved samlas och när mörkret smyg in över fjället stiger rökslingorna från lägereldarna mot den stjärnkliga natthimmelnen. Snart skall sovsäckarna dun vagga oss in i sömnens värld och i natten stiger grönlandshundarnas säregna serenad.

En frostig morgon

I gryningen när vi kryper ur tältet, finner vi att frost har nupit till om det sträva fjällgräset och tältens utsida är mera vit, än i de traditionella färgerna. Idag skall vi vrida kompassrören mot Högnlägret, ett gammalt lappläger intill Töfsingdalens nationalpark. Det här iväg uppför fjällbranten mot toppen av Storvätteshåggen, där vi finner en frisk fjällsjö på 1203 meters höjd. Gladta, törstiga hundar läter det klara vattnet svaka torra strugor. Mattarna och hunnarna kök sprider en härlig doft av mat. Trötta ben får ta igen sig och hämta nya krafter. För nu bör det iväg nedför fjällbranten. Nya, otränade ofjärrmuskler måste träda i funktion - tro för all del inte att det är lätt att vandra ut för... här skulle det varit snö och skidor. Barn att stå på.

Högnlägret

Då vi kliver över en av alla otaliga bäckar, ligger det plötsligt himmelen vackert framför oss. Knottiga fjällbjörkars vita stammar kan inte dölja de gamla, valhällda kottarna. Procedurer med tält och trianglaköken upprepas och i skymningen är vi många som badar i det kolla, kristallklara fjällbäcksvattnet. Vederkvickta naslas vi åter omkring lägereldarna, medan Stig, fjällkarlen från Imjön, synande går runt och kollar in att allt är väl, namtidigt som han på sitt skona, trygga dalmål berättar historier och om upplevelser på fjäll och i natur.

I väster över fjällbranten tonar en skit nymöne fram.

Foto: Ragnar Lindberg.

Eriks vedträn

Etapp tre bjuder på samma vandring som dagarna före, det är kanske lite plöner, åtminstone fram till Häglingstugorna. Det är där Erik, en av vår grups ledare, får sin ljusa och som det senare visar sig värmande idé. Värma och trötta i benen har vi gått och välsignat vår goda optit, nu har lättat ryggsläckarna ordentligt. Men då sista natten skall tillbringas på kalfjället - bönde vi dä inte ha lite ved till en brasa med oss ..? Idén är nog ändå inte så dum. Men var näker på att ett par stycken av rumsved känns överst på ryggsläckarna. Här är det inte hellet fråga om att skona flickorna - det stårta kiset - även om bär fälsodigt sitt vedlassa...

Lägerplatsen är på ett kalfjällsområde väster om södra Häglingeklippen. När de tidvis hårda, insande vindarna kommer åker pälssiberiellarna på under de vindflöts fjällplägen. Men, vad hade det förslagit, om det inte varit för de värmande lägereldarna som flammande upp mot den mörka fjällinnet. Här satt vi nu och värmede oss och talade om vad vi upplevt. Som vanligt fanns Stig Juhlander mitt bland oss, berättande om fjäll, djur och upplevelser han haft under sina många fjällfärder. Natten bjuder på vad vi inte förut under de soligt härliga dagarna fått uppleva. Det blåser hårdare vindar som sliter i tätdukarna och tidvis får oss att tro att

tälten skall rinnna, nu börjar det likna fjällväder. Även morgonen kom med hård vind där vi låg och fängade upp tälduken för att stoppa in den i förvaringspåsar. Sista etappen fram mot Grövelsjön startade vi i full munningar som skydd mot de isande vindkårarna.

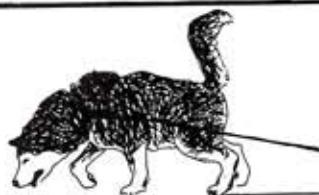
Erik leder oss fram till slutningen av Grövelsjön, där vi högt uppe på fjället långt nere i dalen betraktar sjöns lätta krusade yta - en hisnande upplevelse. Långt under oss startar ett flygplan som vi hela tiden kan betrakta från ovansidan, där vi likt örnar sitter och tittar på maskinen som ett litet byte.

Hägrande mat - vemodigt avsked. Framme vid fjällstationen restaureras ömmande ledar och ansträngda muskler i den varma bastun. Nyväxtat rena sanlas vi i fjällstationens matsal, där den hägrande gemensamma middagen smakar väl i de femtio magarna som till största del under några dagar levde på frystorkad mat. Avskedets stund är inne. Vemodigt som alltid. Vi har under lättta vedermödror svettats samman i en fin gemenskap under dessa dagar, men nu är detta fina över - skall vi någonsin ses igen - då hoppas jag att vi träffas på fjället. Tack alla medlemmar i Svenska Polarhundklubben och SKK, som möjliggjort detta - prestigefritt - skapande en gemenskap som man inte når någonstans annat än på fjället. Minnet av de vargliknande ljuden från grönlandshundarna över de vida vidderna skall länge leva i våra tankar.

Ingvar Gillström

Nen vi deltagare sänder ändå en tackasinetts tanke till Polarhundklubben som nu ställt upp och lett dessa fjällvandring som skall stärka oss inför de tunga, mörka höst- och vintermånaderna.

Nu skall vi minnas de prunkande höftfärgskaskaderna, värmen från hundarnas kroppar i den mörka natten på fjället - en semesterform som borde komma alla hundvänner till del.

aktiviteter

VINTERKURS

Föreningen Argaladei anordnar vinterkurser den 13 - 21 mars 1981. Kurserna är förlagda till Östersund och Skäckerfjällen i Jämtland.

Grundkurs - Vinter: Ger grundkunskaper i friflyttsliv på vintern. Man arbetar i en liten kamratgrupp. Förkunskaper om sommarflyttsliv nödvändigt liksom skidvana.

Ledarkurs - Vinter: Vänder sig till redan aktiva ledare/lärare. Du bör ha goda kunskaper om friflyttsliv, både sommar och vinter.

Kursavgifte: 350:-

Upplysningar och anmälan: Robert Andersson
Midjärdsvägen 12 2 tr
183 42 TÄBY
tel 0762/103 21

Sista dag för anmälan: 28 jan. OBS att gallring kan ske om kursen blir fulltecknad.

resultat

En rapport från Snapphanebygden

HÄRKARYD 811003

Jag så har SPHK haft sin första utställning i södra Sverige. I Härkaryd närmare bestämt. Det började med en diskig morgon och plus 11 grader. Vi trodde det skulle bli regn av molnen att döma. Vi lastade in våra grönlandshundar i bilen och mat, vattenskål och extra kläder (för ev. regn). Innan vi gav oss iväg hade vi inväntat andra grönlandshundägare och bjudit dem på kaffe och mackor.

Jag så gav karavanen och spända utställare sig iväg. Skulle aldrig klappta surrade det i huvudet i takt med motorn. Så var vi därför framme. En härlig utställningsplats i skogsmiljö. Våra "barn" började anlända och det blev en massa frågande "Hur ser min hund ut" är han lagom tjock och en massa annat. Sedan blev det lite revirmarkeringar och sprättande i gruset av hundarna. Men det var lugnt och tynt bland grönlandshundarna.

Så började vi plocka i ordning i ringen. Alla skänkta priser skulle pluckas upp på bordet och rosetter, lappar och övrigt skulle på plats.

Så började då bedömningen av lapphundarna. De var väldigt bräkiga och skälliga. Domaren sa till, om de ville tycka ner sina hundar, så han kunde lämna en muntlig kritik. När bedömningen var slut, tog vi och domaren fika.

Vid 12-tiden var det så dags för våra raser. Domaren påpekade att samtliga polarhundar hade mycket god mentalitet och var av mycket god klass. Det enda han slog ner på var för tjocka hundar. En hundägare fick repliken: "Du har för stor matkål till din hund, annars hade det blivit ett CK".

Börjesson är en otumordentlig noggrann och ärlig domare. Därför tackar vi än en gång för hans goda domargärning. Han själv verkade väldigt nöjd med hela utställningen. Efter sluttävlingarna där en lapphund blev utställningens vackraste hund, överlämnade vi en benjaminhus med porslinssyterkraka samt plaketten från SPHK till domaren som tack för visat intresse.

Antalet utställda hundar var 22 st.
2 st Alaskan Malamute, 6 st Samojeder, 1 st Siberian Husky, 13 st Grönlandshundar. Nu skall jag inte trötta er mer med mitt skrivelri. Så lät oss komma ned prislistan från utställningen.

Samtliga foton är tagna av Lennart Backe. Tyvärr blev det inga kort på BIM-hundarna och uppfödarklassen p.g.a. regn.

ALASKAN MALAMUTE, HANE

1. S.U.Ch. Cody Ågare: Ulf Kronudd, Färjestaden
CK, BIR, HP, Bästa Polarhund, BIS 2.

TIKAR

1. Okiluks Koyana Ågare: I. Bergman, Mörsbylängs.
Cert, CK, HP, BIM.

Forts..Vänd!

Alaskan Malamute Cody. Bästa polarhund. CK, BIR, HP, BIS 2.

SANDJEDER, HANE

Juniökl.

1. Eddie Ägare: Sören Bögvad, Kungsbacka. Bästa Junior. HP.

2. Anja Ägare: C. Bjerstedt, Kristianstad. 1 ökl, 1 ukkl, HP, 1 ökl, 2 skl.

3. Bäregrördens Dunne Ägare: Gösta Warolin, Källered. Cert, CK, HP, BIR.

TIKAR

Juniörl.

1. Lina Ägare: B.H. Johansson, Fjärås. 1 jkl.

2. Darvas White Laika Ägare: C. Bjerstedt, Kristianstad. 1 ökl, 1 skl.

3. Cindy Ägare: G. Svensson, Oxie. 1 ökl, 2 skl.

SIBERIAN HUSKY

Vi hade endast en Siberian Husky armlåd, och det var Heidiburgs Enjoyable Eyes. Ägare: K. Jansson, Borlänge. 1 ökl, 1 skl, dock utan Certifikat.

GRÖNLANDSHUND, HANE

Juniörl.

1. Fläsmyrens Amarok Ägare: Ingela Svensson, Oxie. 1 jkl, 1 kkl.

2. Fläsmyrens Anja Ägare: G. Nielsen, Perstorp. 1 jkl, 2 kkl.

3. Fläsmyrens Auk Ägare: Henrik Johansson, Blentarp. 1 jkl, 3 kkl.

4. Fläsmyrens Saqqi Ägare: May-Britt o Lennart Backe, Björnum. 1 ökl, 1 skl, CK, HP, Cert, BIR, 1 Bästa Hane, Bästa Grönlandshund

2. Fläsmyrens Sukuyaki Ägare: Nils Svensson, Sölvesborg. 1 ökl, 2 skl.

3. Fläsmyrens Liminaq Ägare: Arne Lundberg, Kristianstad. 1 ökl, 3 skl.

Fläsmyrens Saqqi. BIR, Cert, HP, mm.

Samtaliga foten
Lennart Backe

Championskl.

1. SF.U.Ch. Alfresco Ägare: Eva Nordb, Tyringe. 1 Chkl, CK, HP, 2 Bästa Hane.

TIKAR

Juniörl.

1. Fläsmyrens Narsaq Ägare: Helge Karlsson, Killeberg. 1 jkl, 1 kkl, HP, Bästa Junior.

2. Fläsmyrens Varga Ägare: M.H. Jers-Backe, Björnum. 1 ökl, 1 ukkl.

3. Fläsmyrens Vanja Ägare: Torsten Andersson, Onby. 1 ökl, 2 ukkl.

4. Fläsmyrens Blinga Ägare: Jerry Palm, Malmö. 1 ökl, 1 skl, CK, HP, Cert, BIR, Bästa Tik.

UPPFÖDARKLASS GRÖNLANDSHUNDAR

Fläsmyrens Kennel, Parkgatan 8, 280 20 SJÖHJEM.
Har tilldelats 1:a pris med HP i uppfödarklass.

Fläsmyrens Varga 1 ökl, ukkl.

Bild t.h. Samojeden Lina,
bästa junior.

TILL SALU, HUNDSLADAR !

--SKIDOR I LAMELLIMMAD BJÖRK MED P-TEX BELÄG, JÄRNSKODDA MED 3x12MM BANDJÄRN.

--HANDTAG OCH BÄGE TILL LASTFLAKET I LAMELLIMMAD BJÖRLK.

--I ÖVRIGT MASSIV BJÖRK.

--SLÄDEN AR TAPPAD OCH SAMMANFOGAD MED LÄDERREMMAR I 3x3 MM GROVLEK.

--YTBEHANDDAD 3 GÅNGER MED BÄTLACK.

PRIS: 1200 KR + FRAKT,
LARS-ÅKE STRÖMBERG
TEL 0295/ 341 32.

annonser

SÄLJES.

Siberian Huskyvalpar för beställning.
Av särskilt goda och rena slähundulinjer.
Vocatus Vouca

Moder Alaskan's Victor of Anadyr
Äijämisen Tandem

Fader Alaskan's Victor of Anadyr

Närmare upplysningar: Kennel Showway
Tuula och Ari Koponen
Nastolantie 34 00600 Helsinki 60
Finland tel 90/ 79 20 71.

Grönlandshundvalpar efter Stakki och
Ijäppi. Föds i November.
Björn Wetterhall. Tel 0750/ 28 441

TVÅ stycken Grönlandstikar födda 28/8
1981. e Toke u. SSIUCH Duna.
Leif Dahlberg Uppby, Jumkil 755 90
Uppsala. 018/ 35 80 24.

Siberian Huskyvalpar efter topprekke
hundar. Leveranskliga i mitten av Dec.
Helge Nylund 2425 Ljårdalen, Norge.
Tel 064/ 70 900-5333

Alaskan Malamutevalpar födda i början
av November. Annika och Hans Vargstan
Istevik, 430 21 Asklester. Tel 0340/ 22 567.

Alaskan Malamutevalpar födda den 28/9
-81. Holger Wikström 0911/ 37 251.

Grönlandshundvalpar väntas den 24/11
1981. Stafos Pärja och Glasjörens
fossi. Evert Larsson tel 0753/ 70816.

AVEL.

Kan användas till avel. Alaskans Victor
of Anadyr som har kommit direkt från
Alaska. Avtar särskilt godformade och
fartvilliga ättlingar.är själv god
till sin byggnad och snabb och samarbetsvillig
i spannet. Kennel Kuuhauku
Jaana och Mauri Siren Haapakylä 03100
NUMMELA FINLAND. tel 913/ 214 84.

SÄLJES.

Släde för tre eller flera hundar säljes.
Tel 0647/ 10884. Tronje.

Kälke, "Karlberg" röd för 2 eller 3- spann
samt seilar, Gräshoppa.
Lars Möller Box 2423 820 41 FÄRILA.
0651/ 23306 efter kl 18.

Teganässkidor med rödboksbelag. 6½ fot,
säljes. Ingrid och Sören Sandberg tel 0225/
60 344.

Grönlandshund, hanne. 13 månader säljes till
dragintresserad på landet.
Ragnar Hybertsen tel 08/ 35 69 56.

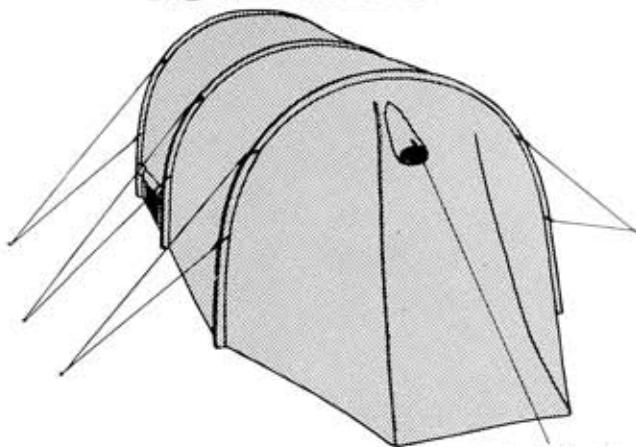
15 MM LIGGUNDERBLÄG.

560 x 1800 mm. Ett parti billigt, endast 30kr
per styck. Prima kvalitet. Slutna celler.
Säljes på drömötet i Orsa. Eller mot postför-
skott. Ring Tore Ohlberg på tel 023/ 62212.
PARTIET SÄLJES I POLARHUNDKLUBBENS REGI.

Erik Sundin och Kristina, född Grindal. Erik med
dottern Sara i famnen. Ursu i snöstorm 20/11-81.

KERON-ett nytt fjälltält för vintern!

I ca 10 år har vi sysslat med fjälltält. De senaste åren har de tillverkats och sålts
av ett annat företag. Men nu gör vi våra tält själva igen. En liten tillverkning här
hemma i Jämtland. Varje sömmerska syr sitt tält från början till slut. Inga ackord.
Det betyder högkvalitativt utförande. Kerontältet bygger på våra erfarenheter av hur
ett riktigt åretruntält skall se ut. Tunnelformen, som torde vara oslagbar i storm.
Den stora volymen på den lilla markytan. Lätt att resa upp, även i dåligt väder. Inner-
tält som sitter monterat i yttertältet, men är lätt att ta bort när man önskar. Stora
ventiler i inner- och yttertält. Rymliga absider för matlagning och förvaring av
påckningen. Yttertält och golv av en mycket stark polyesterväv (rivstyrka ca 8 kg) och
innertält i bomull/polyester. Men kvaliteten kostar pengar. När vi började diskutera
försäljning via sporthandeln visade det sig att vårt 3-manstält skulle costa ca 2.300:-
kr i butiken. Det blev litet väl mycket. Vi beslöt därför att sälja direkt på post-
order och priset kunde sänkas radikalt.

Innertältets	bredd	längd	höjd	Totalvikt.	Pris.
3:mans	150	210	100 cm	ca 4,5 kg	1.680:- kr inkl moms och frakt.
4:mans	200	210	100 "	ca 5,0 "	1.790:- " " " "

Skriv en rad om Du vill veta mer. Eller slå en signal. Vi är en liten firma så det kan
hända att Du drabbas av en telefonsvarare. Men det är heller ingenting som hindrar att
Du ringer på kvällen.

Hälsningar

Björn Hilleberg

PS. Litet senare i höst presenterar vi våra ryggstält. Samma material, men litet
lättare och billigare. DS.

HILLEBERG

LiG S 84043 Hackås, Sweden. Telefon 063 704 95